

அண்ணாவின் பொன்மொழிகள்

201
1969

மறைமலையான்

வானதி பதிப்பகம்

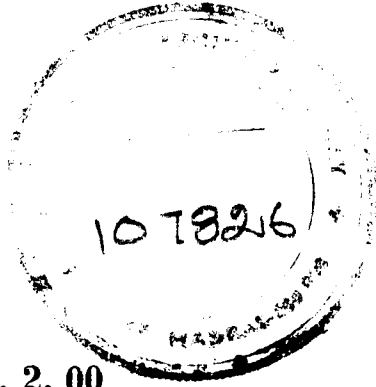
தி.நகர் • சென்னை • 17

முதற்பதிப்பு 1969.

V/211, 2177 N09

1969

திருநாவுக்கரசு தயாரிப்பு

விலை ரூ. 2. 00

பதிப்புரை

தமிழுக்காகப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் அளவிட முடியாதவை. தமிழ் மக்களின் முன்னேற்றத் துக்காக உழைத்த உழைப்புக்கள் கணக்கிலடங்காதவை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமது எழுத்துக்களாலும் பேச்சுக்களாலும் பெரிய சேவை செய்துள்ளார்கள். அவருடைய பேச்சுக்களும் எழுத்துக்களும் பொன்னேபோல் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டியவை.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பேச்சுக்களிலும் எழுத்துக்களிலும் அடங்கியுள்ள பொன்மொழிகளில் சிலவற்றைச் சிறப்பான முறையில் ஆசிரியர் மறைமலையான் தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார். தமிழ்மக்கள் இந்நூலினைப் பெரிதும் வரவேற்பார்கள் என நம்புகிறோம்.

—பதிப்பாளர்—

காணிக்கை

சந்தனப் பெட்டிக்குள் உறங்கும் சிந்தனைச்
செம்மல் அண்ணன்-அறிஞர் திலகம் அண்ணா
வின் ஆத்மா சாந்தி அடைய, அனுதினமும்
அஞ்சலி செலுத்தி வரும் நல்ல உள்ளங்களுக்கு
இச் சிறு நூல் காணிக்கை.

முத்தமிழ் முழங்குக!

முக்கனி படைத்த நாடு, முத்தமிழ் படைத்த நாடு,
முத்தமிழால் முன்னேற — மறுமலர்ச்சி பெற
முத்தமிழைப் போற்றுங்கள்! முத்தமிழை முன்னேற்றப்
பாதைக்குப் பயன் படுத்துங்கள்!...

* * *

தமிழ்மொழி மூலம், முத்தமிழ் மூலம், தமிழரது
வாழ்வில் மாறுதலையுண்டாக்கிட முடியும்- நிச்சயமாக.

* * *

தமிழர், தம்மின மொழியை, தமிழ் மொழியைப்
பெரிதென மதித்துப் போற்றி, புகழ்ந்து, பரப்பிடும்
நிலைமை, மறுமலர்ச்சி, தமிழின் மறுமலர்ச்சி பூத்துக்
குலுங்கி வரும் இந்த நேரத்திலேதான் இந்தச்
சூழ்நிலையில்தான், தமிழரை, தன்மானமுள்ளோராக
நாகரிக மாந்தராக, நல்ல வாழ்வு நடத்திடும் மனிதராக
மாற்றமுடியும்.

* * *

தமிழன் தமிழைப் படிக்கத் தொடங்கி விட்டான்;
தமிழைப் போற்றத் தலைப்பட்டு விட்டான்- தமிழருக்குத்
தனிப் பெருமை, தனது மொழிக்கு, தன் தாய்-
மொழிக்குத் தனது பணியைச் செய்திட முன் வந்து
விட்டான். நாடெங்கும் தமிழ்த் திருநாட்கள், முத்தமிழ்
முழக்கங்கள் நடைபெறும் நன்னாளைக் காண்கிறோம்
இன்று!

* * *

மறைந்த தமிழ்ப் பெரியார் மறைமலை அடி-
களாரும், தள்ளாத வயதடைந்தும் தளராது, தமிழ்த்
தொண்டு செய்து வரும் தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி.
கவியாணசுந்தரனார் அவர்களும், தமிழ்ப் பற்றை-

மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர்களில் முக்கியமானவர்கள், முதல்வர்கள், முன்னணி வீரர்கள்.

மறைமலை அடிகளாரின் தமிழ்ப் பற்றும், தனித் தமிழ் உணர்ச்சியும், திரு. வி. க. அவர்களின் தமிழார்வமும், தமிழ்ப் பண்பும், இருவரது தமிழ்த் தொண்டும், தமிழ் வளர்ச்சியில் அவர்களது பேருக்கமும், இடைவிடாத உணர்வும் உழைப்பும் தமிழர் இதயங்களில் இரண்டறக் கலந்து விட்டன! தமிழர் சரித்திரத்தில் தமிழ் மொழியின் மறுமலர்ச்சி ஏட்டில், அவர்களது காலம், அவர்களது தமிழ் வாழ்வு என்றும் நினைத்து நிற்பவை!!

முத்தமிழ் முக்கனிகள்!

முத்தமிழ், முக்கனிகள்! மா, பலா, வாழை என்ற முக்கனி போன்றவை இயல், இசை கூத்து, தமிழ் மொழிக்கு!

கனிகளிற் சிறந்தவை! முக்கனிகள்- மா, பலா, வாழை என்பவை. இயல், இசை, கூத்து என்ற பிரிவுகளைக் கொண்ட மொழி, தமிழ்மொழி, நமது மொழி. சிறந்த மொழி!

மாங்கனிகளைப் பொறுக்கி, தேர்ந்தெடுத்துப் புசிக்க வேண்டும். சில உறுதி தரும், உருசியோடு. வேறு சில உண்ண உருசியும், உடலுக்குத் தீங்கும் விளைத்திடும் பண்பு கொண்டதாகவும் விளங்கிடும்.

இது போலவே, இயல்! இயற்றமிழும் பல வடிவிலே, பல முறைகளிலே, பலப்பல பண்பு கொண்டது; பயன் தருவதாயும், பயனற்றதாகவும் பலப்பல விதங்களிலே அமைந்திருக்கின்றன!

புராண இலக்கியம், பொழுது போக்கு இலக்கியம், அறிவை அகலப்படுத்தும் இலக்கியம், அப்பாவி

யாக்கிடும் இலக்கியம், கற்பனை இலக்கியம், காவியம், கதை, கட்டுரை, ஆராய்ச்சி, முன்னேற்றம், சிந்தனை, சீர்திருத்தம் பற்றிய முற்போக்கு இலக்கியம், மறுமலர்ச்சி இலக்கியம் என்று இயற்றமிழ் எத்தனையோ சுவையும், சுவையற்றதுமான, பயனும் பயனற்றதுமான பல இலக்கியங்களைக் கொண்டிருக்கிறது.

மாங்கனிகளை, நன்மை பயப்பவை, தீமை தருபவை, உபயோகமுள்ளவை, உபயோக மற்றவை என்ற முறையிலே பிரித்துப் பாகுபடுத்தித் தெளிந்து, தேர்ந்து உண்பது போல, இயற்றமிழில் அடங்கிய இலக்கியங்களையும் ஆய்ந்து தெளிந்து கற்றிட வேண்டும். காலத்திற்கும் கருத்திற்கும் ஒத்த, உபயோகமான இலக்கியங்களையே படிக்கவேண்டும்!

*

*

*

மேலே முள், முரட்டுத்தனமான உருவம், முட்களைக் கொண்ட தோல் மூடியிருக்கிறது. ஆனால் உள்ளே உருசியான பழச்சுளைகள்; உண்ண உண்ணத் தெவிட்டாத பழச்சுளைகள்; உடலுக்கு உறுதியான பழச்சுளைகள். முள் நீக்கித் தோலை உரித்தெடுத்துப் பெறும் பலாச்சுளையைப் போன்றது தான், இசை!

இசையைக் கற்பது, இசை வல்லுநராவது எளிதல்ல; எல்லோராலும் முடியக்கூடியது மல்ல!

இசையில் தேர்ந்திட, இராகம், தாளம், ஆலாபனம் இன்னும் எத்தனையோ முறைகளைத் தெரிந்து, புரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை! இவையெல்லாம்- இத்தகைய கட்டு திட்டங்களெல்லாம் முதலில் சுவையைத் தராது இசைத் தமிழில், எல்லோருக்கும். ஆனால், இசைவாணர்கள் இனிய குரலில், பாடக்கேட்டிடும் பொழுது பரவச மடைகிறோம். கேட்டுக் கேட்டு

இன்புறுகிறோம் இசைத் தமிழை, முள்நீக்கிய பலாச்
சுளைகளைப் போல்!

*

*

*

வாழை! தோலை உரித்ததும் பழத்தைச் சுலபத்தில்
உண்ண முடிகிறது. தோலை உரித்தவுடனே வெகு
எளிதிலே பழத்தின் பண்பைப் பெறுகிறோம். அதே
போலத்தான் முத்தமிழின் மூன்றாவது பிரிவு, நாடக
மென்ற கூத்து.

முக்கனி, கனிவகைகளில் சிறந்து விளங்குகின்றன!
மொழிகளிற் சிறந்து விளங்குகிறது முத்தமிழ்!!

*

*

*

தமிழர் வாழ்வு தழைக்க தமிழ் மணம் நாடெங்கும்
செழித்துக் கொழிக்க, தமிழர் தமிழராய் வாழ, தன்
மானத்துடன் வாழ, தமிழன் தன்னைத்தான் உணர்ந்து,
தன்னம்பிக்கை பெற்றுத் தன்னையும், தன்னைச்
சுற்றிலுமுள்ள சமுதாயத்தின் சூழ்நிலையைத் தெரிந்து-
புரிந்து—தெளிந்து — வாழும் நிலைக்கான வகையில்;
வழியில், முறையில் முத்தமிழ் விளங்கவேண்டும்,
பயன்படவேண்டும்; பயன் படுத்தப்படவேண்டும்.

*

*

*

முத்தமிழ், சூழ்நிலையை மனித வாழ்வின்
சூழ்நிலையை, வளப்படுத்தும்— வகையிலே பண்படுத்தப்
படவேண்டும்; பரப்பப்படவேண்டும்; பயன்படுத்தப்
படவேண்டும்.

*

*

*

வாலிபர்களாகிய நீங்கள் இந்த மாணவப்
பருவத்திலே, முத்தமிழிலே பற்றுக்கொண்டு, முத்தமிழ்
மூலம், நாட்டின் நிலையை—சூழ்நிலையை நன்கு தெரிந்து,
நாட்டின் எதிர்கால ஏற்றத்திற்கான பற்று—பாசம்—
பயிற்சி—பெறவேண்டும்! பெற வேண்டும் பகுத்
தறிவின் துணைகொண்டு!

அறிவு ஒரு தொடர்கதை!

அறிவு ஒரு தொடர்கதை! அதற்கு, ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து தோன்றியபடி இருக்கிறார்கள்; இனியும் தோன்றுவார்கள். உள்ளங் கவர் புத்தகங்கள் மேலும் பலப்பல வெளி வந்தபடிதான் இருக்கும்.

* * *

பழமையின் பிடியிலிருந்து நீங்க, விதியின் சுழலினின்று விடுபட, மேலுலக வாழ்வுப் போதையிலிருந்து தெளிந்திட, உலகியல் அறிவுச் சுடர்கள், பகுத்தறிவுப் புத்தகங்கள், ஏராளமாகப் பரப்பப்பட வேண்டும், மக்களிடையே!

* * *

சிந்தி! யோசித்துப் பார்! ஆராய்ச்சி செய். சூழ்நிலையைத் தெரிந்து நட! நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்! “விதியல்ல உன் வேதனைக்குக் காரணம். மதியின் துணைகொண்டு நட,” என்று எடுத்துக் காட்ட வேண்டும், ஏடுகளெல்லாம்.

* * *

தமிழில் எல்லாவகைக் கருத்துக்களும், வாழ்வை வளப்படுத்தும் எல்லா முறைகளும் எழுதப்பட வேண்டும்.

* * *

தமிழ்ப் புலவர்கள், தமிழ்மொழி வல்லுநர்கள், தமிழ்ப் புத்தக வித்தகர்கள் இந்தத் துறையிலே, அறிவுத் துறையிலே பெரிதும் கவனம் செலுத்தி, முத்தமிழை—முக்கியமாகப் பகுத்தறிவுப் பாதைக்கே பயன்படுத்திட வேண்டுமென்று, ஆசைப்படுகிறேன்.

தன்மான இலக்கியங்கள்

தமிழரைத் தட்டி யெழுப்பும் தன்மான இலக்கியங்
கள் தேவை! தன்னம்பிக்கை யூட்டும் ஏடுகளை தேவை!
மதியைப் பெருக்கி, விதியைத் தொலைத்திடும் விளக்க
நூல்கள் ஏராளமாகத் தேவை!

* * *

கால வேகத்திற்கு ஏற்ற முறையிலே, விஞ்ஞானம்
வளர்ந்து முன்னேறி வரும் இந்த நாளிலே, அகில
உலகின் நிலையையும் விளக்கிடும் ஏடுகளைத் தமிழில்,
தமிழர்கட்குத் தரவேண்டும்.

* * *

மறு மலர்ச்சி என்றதும் மருண்டிடும் மனப்பண்பு
படைத்தவராகாது, மனவலிமை படைத்து, 'மனிதாபி
மானத்தைத் துணைகொண்டு, மறுமலர்ச்சி நூல்களை
எழுதுங்கள், எழுதுங்கள்' என்று தமிழரை, தமிழ்ப்
புத்தக வித்தகரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* * *

'புதிய மறுமலர்ச்சி ஏடுகளை எழுதுங்கள்; ஏழையின்
துயரைப் பாடுங்கள்; ஏன் ஏழையானான் என்று
கேளுங்கள்; ஏழையின் நிலையை, பாட்டாளியின் துயர
வாழ்வைக் காவியமாக்குங்கள்; தொழிலாளியின்
துயரை, துன்ப வெள்ளத்தை, நாட்டின் நாளுவித
நிலையை, மனித வாழ்வின் சூழ்நிலையை விளக்குங்கள்.'
என்று மீண்டும் மீண்டும் வேண்டுகிறேன்.

* * *

ஆரம்பத்திலே ஏற்படும் எதிர்ப்பைக் கண்டு மருள
வேண்டாம்; தடைகள், தண்டனைகள், எதையும்

பொருட்படுத்திட வேண்டாம். துணிவுடன் காரிய-
மாற்றுங்கள். வெற்றி நிச்சயம் கிடைத்தே தீரும்-
என்பது உறுதி, மிகமிக உறுதி!

* * *

தமிழில் தலைசிறந்த கருத்துக்கள் யாவும் தரப்பட
வேண்டும். தமிழில் தன்மானக் கருத்துக்கள், மனிதாபி-
மான எண்ணங்கள் கொண்ட ஏடுகள் எழுதப்பட்டு
மக்களிடையே மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்க வேண்டும்.

* * *

இன்றையத் தமிழ்மொழிப் புலமை படைத்தோர்,
தமிழ்வாணர்கள், தமிழ்ப் புத்தக வித்தகர்கள் தரங்
கெட்டுவிடும் என்று, பழமை விரும்பிகளாகவே விளங்கி
வராது. மறுமலர்ச்சி நூல்களை இயற்றித் தர வேண்டு
கிறேன்.

* * *

மகேஸ்வரன் புகழ்பாடி, மதத்தை நம்பி, மதி
கெட்ட மனிதனாக வாழ்விடும் மத இலக்கியங்கள்
தேவையே இல்லை. குலத்துக்கொரு நீதி வகுத்து,
மனிதனது கயமரியாதையைப் போக்கிடும் புராணங்
கள், இலக்கிய வரிசையிலே, இருத்தல் கூடவே கூடாது!

* * *

“குலத்துக்கொரு நீதி” ஒவ்வொரு குலத்திற்கும்
ஒவ்வொருவித, தனித்தனித் தன்மையுள்ள தராதர
முள்ள, பாரபட்சமான, நீதியைப் பகவான் லீலை
யென்றும், ஆண்டவனின் திருவிளையாடல்கள் என்றும்
போற்றிப் புகழும் நிலையிலுள்ள இத்தகைய ஏடுகள்

தகாத ஏடுகள், தேவையற்ற நூல்கள் என்று தூரத் தூக்கி யெறிந்துவிடத்தான் வேண்டும்!

* * *

ஆண்டவன் தோன்றமாட்டார்! ஆகவே ஆண்ட வனுக்காகப் பரிந்து பேசிடும் அடியார்களை, அறநூல் வல்லுநர்களைக் கேட்கிறேன்! ‘குலத்துக்கொரு நீதி’ வாழ்வின் ஒவ்வொரு துறையிலும் காணப்படுவது நல்லதா? தேவைதானா?

* * *

இலக்கியங்கள் இத்தகைய விதி, மேலுலக வாழ்வு, குலத்துக்கொரு நீதி, என்ற மூன்று தத்துவங்களைப் போற்றும் முறையிலேயே, போதித்திடும் அளவுடனேயே அமைந்துள்ளனவே! இந்த மூன்று கருத்துக் களும் மக்களை நல்வழிப்படுத்திடப் பயன்படுகின்றனவா? மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்திடும் சூழ்நிலையை உண்டாக்கிடத்தான் பயன்படுகின்றனவா?

* * *

இலக்கியங்கள் மனிதனது எண்ணங்களை வளர்க்கின்றன; எண்ணங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. கருத்துக்களை, பல தரப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றிய விளக்கங்களைத் தருகின்றன.

* * *

இலக்கியம் மனிதனது அறிவை வளர்க்கிறது; மனிதனுக்குத் தெளிவை ஏற்படுத்துகிறது; நன்மை தீமைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறது; மனிதனது சிந்தனையைக் கிளறி விடுகிறது.

* * *

இலக்கியங்கள், எந்த முறையில் அமைகின்றனவோ, இலக்கியங்கள் எந்த முறையைப் போதிக்கின்றனவோ, எந்தெந்த ஏற்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றனவோ, அந்தந்த முறைகளிலே, ஏற்பாடுகளிலே மனிதனது எண்ணமும் செயலும் செல்லுகிறது.

* * *

பழைய இலக்கியங்கள், பழைய காலத்திற்கேற்றவைகளாக, சிறந்தவைகளாக இருக்கலாம்! ஆனால் அதே கருத்துக்கள், அந்தக் கால கருத்துக்கள், அப்படியே முழுதும், இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கூறுவது, திட்டம் வகுப்பது, தீர்மானங்கள் செய்வது தகுதிதானா, தேவைதானா? கூறுங்கள்!

* * *

பழைய இலக்கியங்களிலே, காவிய ரசம் ததும் பலாம்; நடையழகு நன்றாக இருக்கலாம்; அதைத் தீட்டியவர் பெரியபுலவராகவும் இருக்கலாம்! அதற்காக அவற்றில் காணப்படும் கருத்துக்கள், கதைகள், நீதி போதனைகள் அத்தனையும் தேவை, தீர்மானமானவை, என்றும் மாற்ற முடியாதவை, மாற்றக் கூடாதவை என்று கூறுவதை எப்படி ஒப்பமுடியும், முழுதும்!

* * *

எந்த இலக்கியமானாலும் அதன் கருத்தை, அது தரும் பாடத்தை, போதனையை, நல்லறிவைப் பொறுத்துத்தான் அதன் சிறப்பு, அதனது தேவை அமையும்; அமைந்திடவும் முடியும்!

* * *

‘முற்காலப் புலவர்கள் என்ன, சாமான்யமானவர்கள்? அகத்தியன் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் அறியாமலா கூறியிருப்பர்’ என்று ஆர்ப்பரிப்பதும், ‘வசிஷ்டர் வாக்கு வேதவாக்கு’ என்று போதனை செய்வதும், நம்பினவருக்குத்தான் மோட்சம், நம்பாதவர்க்கெல்லாம் நரகம் என்று பயமுறுத்தியும், பண்டைய ஏடுகளையே திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தி, அவற்றையே சுற்று, தமிழர்கள் இலக்கியத் துறையிலே முன்னேறாது காலத்திற்கேற்ற கருத்தமைந்த இலக்கியங்களை - புதுப் புது இலக்கியங்களை உண்டாக்காது, பழமையில் முழுகித் தவிக்கின்றனர்.

*

*

*

பழமை! பழமை என்று எதற்கெடுத்தாலும் பேசுகிறார்கள்! பழைய புராணம், பழையகாலம், பழைய பாடல், பழைய முறை, பழைய கருத்து, பழையமொழி என்றெல்லாம் கூறி, எண்ணத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

*

*

*

பழமை! பழைய ஏடுகள், பழைய கருத்துக்கள், பண்டை இலக்கியங்கள்தான் முடிந்தவை - சிறந்தவை என்ற நிலை மாறி, புதிய இலக்கியங்கள் தோன்ற வேண்டும், எழுதப்படவேண்டும், இன்று!

*

*

*

இயற்றமிழ் இலக்கியத்தில், பெரும் பகுதி நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிந்துள்ள, தெரியப்படுத்தப்பட்டுள்ள பலவும், புராண ஏடுகளாகவும், புண்ணிய காதைகளாகவும், இதிகாசங்களாகவும், பகவத் லீலைகள் பற்றியதாகவும் தான் இருக்கின்றன!

*

*

*

பண்டைய இலக்கியங்கள் ‘தரம்’ உள்ள இலக்கியங்கள். அவற்றை ஆராய்ந்து, அலசிப் பார்த்தால் அவற்றின் ‘தரத்தை’, உயர்ந்த இலக்கியப் பண்பை, இலக்கிய மாண்பை அறிய முடியாது, பழிப்பர். அது மிக மிகப் பாபம், அடாத செயல் என்று பேசிடுவது, பண்டைய இலக்கியங்களுக்குத் ‘தரம்’, அல்ல. அவற்றிற்கு, உண்மையிலேயே, பெருமை தருவது மாகாது! மாறாக, அவற்றின் ‘தரம்’ அற்ற தன்மையையும், தாழ்ந்த நிலையையும், சிறுமையையுமே, குறிப்பிடுவதாகத்தான் தோன்றுகிறது!

*

*

*

அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட இலக்கியங்கள், அப்பாலேயே நிற்கட்டும்; மனிதனது அறிவுக்கு வேலை தரும் அறிவு இலக்கியங்களே தேவை என்ற நிலைமை - சூழ்நிலை உண்டாகித் தீரும் நாள் வெகு விரைவில் வந்தே தீரும் என்பது நிச்சயம், உறுதி!

*

*

*

பழமைமீது கொண்ட பற்றினால், பாசத்தால் பக்தியினால் புதுமை தேவையற்றது; புதுமையையும், பழமையிலேயே கண்டு மகிழ்ந்திடுவது, என்ற நிலையிலேயே இலக்கியம் இடம் பெயராது இருந்த இடத்திலேயே, இருக்கத்தான் வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையோராகவே, இன்றையத் தமிழ்ப் புலவர்களும், தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களும், தமிழ்ப் புத்தக வித்தகர்களும் விளங்கிடுவது நல்லதா? நாகரிக உலகில் வாழ்ந்திடும் நமக்கு, நல்லறிவு நாளுக்குநாள் பெருகிவரும், கால வேகத்திற்கேற்ற முறையிலே, தேவைதானா, இனியும்?

*

*

*

மனிதனது சிந்தனை, தெளிவு, முன்னேற்றம் புராணத்தோடு, பழைய இலக்கியங்கள் கூறும் அளவோடு நிலைத்து நின்று விட்டிருந்தால்கூட இன்றைய சூழ்நிலை, நாகரிக வாழ்வு, நல்வாழ்வு உண்டாகியிருக்காது, உருவாகியிருக்காது என்பது உறுதி! மறுக்க முடியாத உண்மையுங்கூட!

*

*

*

பழமை, பழமை என்று பத்தாம் பசலிக் கொள்கையைக் கொண்டிருந்தால், காலிகோ பைண்டு செய்து, பெர்னா என்ற எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்ட மேலட்டைகளைக் கண்டிருக்க முடியாது! புராணகால இலக்கியங்கள் ஏதும் எழுத்தாணியுடனேயே, ஒலிச் சுவடிகளிலேயே, அடங்கிவிட்டிருக்கும். அனைவரும் படித்தறியும் புத்தகமாக, நூல் வடிவில், அச்சிடப்பட்டிருக்க முடியுமா? அல்லது, யாரோ, எந்த நாட்டிலோ, கண்டுபிடித்த அச்சுப் பொறியைத்தான் அதற்குப் பயன்படுத்தலாமா?

*

*

*

சிற்பிகளின் சிந்தனை, சிற்பங்களைச் செதுக்கிடும் அளவோடு நின்று, ஆண்டவன் ஆலயங்களை அழகுடன் அமைத்திடும் பணியோடு முடிந்திருந்தால் மாட மானிகைகளையும், கூட கோபுரங்களையும், கோட்டைகளையும், கொத்தளங்களையும், சுற்றுச் சுவர்களையும் சூழ்ந்த மதில்களையும், மலையரண்களையும், கொண்ட மகத்தான மாபெரும் நகரங்களைக் கண்டிருக்க முடியுமா? நாடுகளைத்தான் பார்த்திருக்க முடியுமா?

*

*

*

உயர்ந்த இலக்கியங்கள், உத்தம இலக்கியங்கள், சிறந்த இலக்கியங்கள் என்பவையெல்லாம் எம்பெருமா

னைப்பற்றியேதான் இருந்திட வேண்டுமா? ஆண்டவன் அடியார்களைப் பற்றிய புராணங்களாகவே, புண்ணியத்தைப் போதித்திடும் பக்திரசப் பாடல்களாகவே பழமையை நிலைநாட்டிடும் பண்பு படைத்தவைகளாகவே விளங்கிடத்தான் வேண்டுமா இன்னும் இன்றையச் சூழ்நிலையிலும்?

*

*

*

இலக்கியங்கள் இன்று பெரும்பாலும் போதிக்கும் முதற்கருத்து, முக்கியக் கருத்து 'விதி' என்ற தத்துவமாகும்!

இந்த 'விதி' என்ற தத்துவம், இன்று மட்டுமல்ல, என்றுமே மனிதனுக்கு மகத்தான தீங்கிழைக்கும்; எக்காலமும் கேடுதரும் தத்துவமாகும்.

*

*

*

தமிழில் வரலாறுகளில் வரும் விடுதலை வீரர்களைத் தீட்டிக் காட்டுங்கள்-விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தை விளக்குங்கள். மத-மூட நம்பிக்கைகளைத் தகர்த்தெறியுங்கள். வாழ்ந்த இனம் ஏன் வீழ்ந்தது? எந்தக் காரணத்தால்? எந்தக் கருத்துக்களைக் கையாள நேரிட்டதால் என்றெல்லாம் கேளுங்கள்; விடை காணுங்கள்.

*

*

*

நாகரிக சாதனங்கள் பலவும் தோன்றி, உலகம் வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டே போகும் இந்நாளில், நாம் புதுப்புதுக் கருத்துக்களை, எண்ணங்களை ஏற்பாடுகளை, வாழ்க்கை முறைகளை, நாகரிகச் சாதனைகளைத் தெரிந்து கொள்ள, புதிய இலக்கியங்கள் உண்டாக்கப் படவேண்டும், என்று கூறுவது கூடாதா, தேவை

யற்றதா, பழமைக்கு விரோதமா, எந்தவிதத்திலே தவறு? எடுத்துக் காட்டுங்கள்!

*

*

*

காலத்திற்கேற்ற கருத்துக்களைப் பரம்பி கண்முடிப் பழக்க வழக்கங்களை நீக்கி, மனித முன்னேற்றத்தை, முன்னேற்ற எண்ணங்களை, எழுச்சியை, அறிவை, ஆராய்ச்சிபைத் தடுத்திடும் விதி, குலத்துக்கொரு நீதி; மேலுலக வாழ்வு என்ற கருத்துக்களை மனித உள்ளத்தி லிருந்து நீக்கி, மேலும் பரவாது தடுத்து, மனிதனைத் தன்னம்பிக்கைபுடையவனாக, எதையும் அலசிப் பார்த் திடும் அறிவு படைத்தவனாக தனது ஊக்கத்திலும் உழைப்பிலும் நம்பிக்கை கொண்டவனாக, உருவாக்க வேண்டும்.

*

*

*

விதி — குலத்துக்கொருநீதி — மேலுலக வாழ்வு என்ற பழமைக் கருத்துக்களைத் தடுத்து, புதுமை எண்ணங்களை, அறிவுக் கொள்கைகளை, ஆராய்ச்சித் திறனை, விஞ்ஞானக் கருத்தை மக்கள் எண்ணத்தில் எழுப்ப வேண்டும். இதற்கு இலக்கியங்களும், ஏடுகளும் மிகச் சிறந்த கருவியாகும்; சாதனமுமாகும்.

*

*

*

புத்தகங்கள் மூலம் பழங் கருத்துக்களை, பாசிபடிந்த எண்ணங்களைப் போக்கி, நல்வாழ்வுக்கான நல்லறிவுக் கருத்துக்களை புதுமை எண்ணங்களை ஏற்படுத்த முடியும். எளிதில்!

*

*

*

சாதாரண மக்கள், பாமர மக்கள் தெளிவு பெறும் வழியிலே, இலக்கியங்களை இயற்றுங்கள்.

*

*

*

தமிழ், தமிழ்ப் பேச்சு, தமிழ் எழுத்து, தமிழ்ப் புலவர், தமிழ் புத்தகங்கள் என்றால் ஏதோ வேறு வழியற்றவன் விதியற்றவன் தமிழைக் கட்டியழுகிறான் என்றிருந்த காலம் மாறி, இன்று தமிழன், தமிழ் மொழி, தமிழினம், தமிழகம் தமிழ்த் திரு நாடு என்றெல்லாம் பேசப்படும் நிலை, தமிழினம் தமிழ் மொழியைப் போற்றிடும் நிலை, தன் மானங் கொண்டுள்ள நிலை - உண்டாகித்தானே இருக்கிறது?

*

*

*

அறியாமை இருளைக் கிழித்தெறிந்த அறிவுச் சுடர், ஆதிக்கக் கோட்டையைத் தகர்த்தெறிந்த பகுத்தறிவுப் படைத் தலைவன், வக்கிர புத்தி கொண்ட வைதீகத்தின் வைரி, வால்டேர் அரசாங்கம் என்னை அழிக்க முயற்சிக் கலாம். படை பலம் பாய்ந்து வரலாம், உலகே கேலியும் செய்யலாம். எனினும் நீதியை நிலைநாட்டி, ஏழையின் கண்ணீரைத் துடைத்தே தீருவேன்'' என்று வீர முழக்க மிட்டுப் போரிட்டு வெற்றி கண்ட இலக்கிய வீரன், எமிலிஜோலா! ஆகியவர்களின் வரலாறும், அவர்கள் அளித்த அறிவுரைகளைக் கொண்ட ஏடு களையும் முக்கியமானதாகக் கருதுகிறேன். இதே முறையில், 'இங்கர்சாவின்' பகுத்தறிவு வசனக் கவிதை கள் எழுச்சியூட்டி என் மனதைக் கவர்ந்திருக்கிறது.

*

*

*

இயற்கை நூட்பங்களைக் கண்டறிந்து, மனித சமுதாயத்துக்கு உள்ள இன்னலைத் துடைத்து, இதம் தந்து உலகைப் புதியதாய் வசதியாய் ஆக்கித் தரும் விஞ்ஞான வித்தார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும், ஆராய்ச்சிகளும் இன்றைய நிலையில் சுவையும், பயனும்

தந்து மக்கள் உள்ளத்தைக் கவரவல்ல, அருமையான நூற்களாக அமைகின்றன.

*

*

*

அறிவுத் துறையின் முனைகள் இப்போது ஒன்று பலவாகப் பெருகியபடி இருக்கிறது. பல்வேறு துறைகளிலே உள்ள பிரச்சினைகளிலே தெளிவும், பண்பாட்டிக்கும் ஓர் விளக்கமும், சமுதாய அமைப்பு முறை, அரசு அமைப்பு முறை, அறநெறி ஆகியவை பற்றிய கருத்துறையும் ஒருங்கே கொண்டதாய் மக்களை, அழிவும் ஆற்றலும் அறமும் கொண்டவர்களாக்க வல்லதாய், அமைந்துள்ள பெருநூல் இன்று நமக்கிருப்பது திருக்குறள். நமது உள்ளத்தை கவருவது மட்டுமல்ல, திருத்தவும் உதவுவது.

*

*

*

அருட், எழுதிய 'நெப்போலியன் வரலாறு' கிப்பன் எழுதிய 'ரோம் சாம்ராஜ்யத்தின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்' எனும் இரு ஏடுகள், என் மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்தன.

*

*

*

நாடு அடிமைப்பட்டிருக்கும் நிலையிலே, விடுதலை வீரர்களின் கதைகள் மனதைக் கவரும் அளவுக்கு, விருதா கிடைத்தான பிறகு, அதே வகை ஏடுகள், உள்ளத்தைக் கவருவதில்லை. இராண்டாவது அல்லது மூன்றாவது மாம்பழம் சாப்பிடுவது போலாகி விடுகிறது.

*

*

*

நீதிக்காகப் போராடியவர்கள், மேட்டுக் குடியினரின் அட்டகாசத்தை எதிர்த்து நின்றவர்கள், புனிதப் போர்வையில் உலவிய புலிகளிடமிருந்து மனமருள் கொண்ட மான்கூட்டத்தை விடுவித்தவர்கள்

நசுக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் கைகொடுத்தவர்கள், ஆதிக்கப்பீடங்களான அரண்மனைகளையும் மடாலயங்களையும் அச்சமின்றி எதிர்த்து நின்று அறப்போர் நடத்தி மக்களின் நல்வாழ்வுக்குப் பாடுபட்டவர்களின் வரலாறுகள், மனதைக் கவருகின்றன.

*

*

*

அழகு, இன்பம், காதல், மாந்தோப்பில் மங்கை நல்லாளைச் சந்திப்பது போன்ற கதைகள், சுவை தருகின்றன; சில சமயம் பயனும் தருகின்றன. ஆனால் அந்த ஏடுகளிலேயே நாம் தேடும் இலட்சியம் முழுவதும் இருப்பதில்லை, மாறுகிறது.

*

*

*

ஆற்றல் வளரும் பருவத்தை அடைந்ததும், வீரச் செயல்கள், களக்காட்சிகள், அரசு அமைக்கும் அருஞ் செயல்கள் ஆகியவைகளைப் பற்றிப் புத்தகங்கள் பெரிதும் கவர்ச்சி தருகின்றன.

*

*

*

அலெக்சாண்டரின் ஆற்றல், ஜூலியஸ் சீசரின் வீரம், நெப்போலியனின் பேரார்வம், பேரரசுகள் அமைந்த விதம், அழிந்த வகை, ஆகியவை பற்றிய நிகழ்ச்சி நிகண்டுகள் மனதைக் கவர்ந்ததுடன், தாய் நாட்டில், தமிழகத்தில், அத்தகைய மாவீரர்கள், மணிமுடிதரித்த மன்னர்கள், கடல் கடந்து சென்று வெற்றிக் கொடி நாட்டிய வேந்தர்கள், ஆகியவர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவேண்டும். தாய்த் திருநாட்டின் தனிச் சிறப்பை உணர்ந்து உலகுக்கு உரைக்கவேண்டும், என்று ஆர்வம் கிளம்பி, தமிழ்ச் சுவடிகளைத் துருவித்துருவிப்

பார்க்கவும், தமிழ் அறிஞர்களிடமெல்லாம் பாடம் கேட்கவும் எண்ணம் பிறந்தது.

*

*

*

மகிழ்ச்சி ஊட்டுவது, புதிய எண்ணங்களைத் தூவுவது பழைய கருத்துக்களை மாற்றுவது பண்பு தருவது, செயல் புரியும் திறன் அளிப்பது என்பன போன்ற பயன்களைப் பெறுவதற்கே; படிக்கிறோம். ஒவ்வொரு வகைப் புத்தகமும் ஒவ்வொரு பயனை, ஒவ்வொரு அளவுக்குத் தருவதுடன் நமது மனதை உருவாக்க உதவுகின்றன.

*

*

*

மகிழ்ச்சியுட்டும் புத்தகம், செயலாற்றும் திறனைத் தந்தே தீருமென்றே புதிய எண்ணத்தைத் தூவும் ஏடு, மகிழ்ச்சி ஊட்டக்கூடிய இனிய நடை அழகுடன் இருந்தே தீருமென்றே கூறமுடியாது.

*

*

*

நாரதரின் கானம் பற்றியோ, தேவலோகக் காட்சி பற்றியோ, சுவைதரும் விதமாகத் தீட்டப்பட்ட ஏட்டினைப் படிக்கும்போது, ஒருவகை இனிமை ஏற்படத்தான் செய்கிறது. ஆனால், புதிய எண்ணம், விழிப்பு, செயலாற்றும் தன்மை ஏற்படுவதில்லை. பக்திப்பரவசத்துடன் அந்த ஏடுகளைப் படிப்போரும், போய்ப்பார்த்து விட்டே வரவேண்டும் நாரதரை என்று பயணப்படுவதில்லை.

*

*

*

மலையாவைப் பற்றிய வரலாற்றுப் புத்தகத்திலே சுவை இருக்காது. எனினும், படிப்பவர்கள் வசதி

கிடைத்தால் அங்கு போய் வரலாம் என்ற எண்ணம் கொள்ளவும், செயலாற்றவும் முடிகிறது.

*

*

*

புராண இதிகாசக் கதைகளை நான் பள்ளிப் பருவத்திலே, படிக்க நேரிட்டபோது, அவை தேவையற்றவை என்ற கருத்தோ—அல்லது நம்மால் சாதிக்க முடியாதவைகளைக் கொண்ட ஏடுகள் என்றோ தான் எண்ணம் ஏற்பட்டது.

*

*

*

உள்ளத்திலே சில சமயம் அதிர்ச்சி தரும், நரக லோக வர்ணனை, மண்டை ஆயிரம் சுக்கலாக வெடிப்பது, மலைப்பாம்பு விழுங்கி விடுவது போன்றவைகளைப் பற்றிப் படிக்கும்போது—ஆனால் நீண்ட காலம், அந்த ஏடுகளோ, அவைகளிலே குறிப்பிடப்பட்ட கருத்துக்களோ, மனதில் தங்கி இருந்ததில்லை. தினையுன்னும் பட்சிகள்போல அக்கருத்துக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வரும்; உள்ளத்தைத் தொடும். ஆனால், அறிவுத் தெளிவு எனும் ஆலோசனம் கேட்கக் கேட்க அவை பறந்தே போய்விடும்—எனக்கு மட்டும் அல்ல, சராசரி அறிவுள்ள எவருக்கும்.

*

*

*

படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே நம்மைப் பரவசப்படுத்திவிடும் ஓசை நயமும், பொருள் செறிவும் கொண்ட புத்தகங்கள் மனதைக் கவரும் தன்மை உடையன. இந்த வரிசையிலே, என் மனதை மிகவும் அதிகமாக ஈர்த்த புத்தகங்களிலே, கலிங்கத்துப் பரணியை முக்கியமானதாகக் கருதுகிறேன். அத்தகைய ஏடுகள் சுவை தருவன—சுவை ஏற்படுகிறது நிச்சயமாக—ஆனால் பயன் கருதிப் படிக்கும் பருவத்

திலே, வெறும் சுவை தரும் ஏடுகளாகிய கலிங்கத்துப் பரணி, குற்றாலக் குறவஞ்சி ஆகியவைகளைப் படிக்க நேரமும், நினைப்பும், இயற்கையாகவே ஏற்படுவதில்லை.

* * *

உள்ளம் வளருகிறது—சிந்தனையால், உலகில் உலவும் எண்ண அலைகளால், வாழ்க்கை எனும் ஆசிரியன் புகட்டும் பாடங்களால் — இலட்சியங்கள், புதிது புதிதாகப் பிறக்கின்றன. இவைகளுக்கேற்ற வண்ணம், அறிவுத் தாகம் ஏற்படுகிறது. அந்தத் தாகத்தைத் தீர்க்கும் ஏடுகளை நாடுகிறோம்.

* * *

கம்பரின் கவித்திறமையைக் கண்டு நாங்கள் வியக்கிறோம். அந்தத் திறமை, ஆரியத்தை ஆதரிக்கும் தன்மையாயிற்றே என்பது கண்டு திகைக்கிறோம்.

* * *

நாங்கள் கண்டிப்பது கம்பரின் கவித்திறனையல்ல; அதன் தன்மையை, விளைவை என்பதை, அறிஞர்கள் தெரிய வேண்டுகிறேன்.

* * *

சன்யாட்சென் காலத்திலே, சீன மக்கள் பலப்பல தெய்வ வணக்கம் செய்து கிடந்தனர். சன்யாட்சென் அந்நாட்டுப் படித்தோரை அழைத்து, கடவுள்களின் பட்டியலைக் காட்டிக் கேட்டாராம், மக்களுக்கு ஒரு முழு முதற் கடவுள் இருந்தால் போதுமல்லவா என்று. ஆமென்றனர் அறிஞர். அப்படியானால், இந்தப் பெயர் வரிசையிலே ஒன்று வைத்துக்கொண்டு, மற்றவற்றைச் சிகப்புக் கோடிட்டு விடுக என்று செப்பினாராம். பிறகு, ஒன்றே தேவன் என்றனர் மக்கள். இங்கோ

நமது சைவசமயத் தலைவர்கள், ஐம்பதாண்டுகளுக்கு மேலாகவே, சிறு தெய்வ வணக்கம் கூடாது; எமது சிவமொன்றே முழு முதற் கடவுள் என்று கூறினர். பலன் என்ன? இன்று வரை பெரியபாளையத்தம்மனுக்கு வேப்பஞ்சேலை கட்டும் வழக்கத்தைக்கூட ஒழித்த பாடில்லை!

* * *

மக்களின் பொது அறிவு வளர்ந்த நாடுகளில், தெளிவு கொண்ட மக்கள் உள்ள தேசங்களில் இத்தகைய கற்பனைக் கதைகள் இருப்பினும், கவியழகை மட்டும் கண்டு, கருத்துரையிலே உள்ள ஆபாசத்தை, மூடத்தனத்தை நீக்குகின்றனர். கிரேக்க ரோமானியர்கள், இதிகாச காலக் கடவுள்களாகக் கொண்டிருந்த வீனஸ், அபாலோ முதலியன வற்றை, ஏசுவிடம் விசுவாசம் வைத்ததும் விட்டொழித்தனர். பிரிட்டனிலே கிறிஸ்தவ மார்க்கம் பரவியதும் பழங்காலத்திலே வணங்கிய, தார், ஓடின் எனும் தெய்வங்களை மறந்தனர். இங்கோ, அன்றுதொட்டு இன்று வரை, ஆரியக் கற்பனையான சிறு தெய்வங்களிலே ஒன்றை நீக்கவும், மக்கள் தயாரில் இல்லை. இந்நிலை கண்டு, புலவர்கள் என் செய்தனர் என்று கேட்கின்றேன்.

* * *

உலகிலே எந்நாட்டிலும் எந்தப் பக்திமானுக்கும் நேரிடாத சோதனை, இங்கு மட்டும் நேரிடக் காரணம் என்ன? ஆண்டவனுக்குமா இந்நாட்டிடம் ஓரவஞ்சனை? மற்ற எங்கும் நேரிடாத நிகழ்ச்சி, துரப்பாக்கியமிகுந்த இந்நாட்டில் மட்டுந்தானே நடந்திருக்கிறது, பிள்ளைக் கறி கேட்பதும், பெண்டை அனுபவிக்கச் சொல்வதும்,

கண்ணைப் பறித்துக் கொடுக்கச் செய்வதுமான கடவுட் சோதனைகள், இங்கு மட்டுமே உள்ளன. காரணம் என்ன? இவைகளைப் படித்து நம்பும் மக்களின் மனப் பான்மை எவ்வளவு கெடும் என்பதைக் கண்டே, நாங்கள் பெரிய புராணத்தைக் கண்டிக்கிறோம்.

* * *

புராணங்களால் மக்களின் அறிவு பாழ்படுவதைக் கண்டே நாங்கள், அப்புராணங்களைக் கண்டிக்கிறோம்.

* * *

பண்டிதர்கள் எங்களைப் பற்றித் தவறாக எண்ணி வருவது சரியல்ல. அவர்களுக்கு நாங்களே துணை. எமக்கு அவர்கள் அரண். நம்மிருவருக்குள் பகைமூட்டி, இராமன் மரத்தின் மறைவிலிருந்து வாலி மீது அம்பு எய்தது போலச் செய்ய, ஒரு கூட்டம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனமூட்ட விரும்புகிறேன்.

* * *

நூற்றுக்கு 90 பேர் தற்குறிகளாக உள்ள நாட்டிலே பிற இனத்தின் உயர்வுக்கும் ஆதிக்கத்துக்கும் பயன்படும் ஏடுகள் மனதில் பதியும்படி செய்வது முறையாகுமா? அங்ஙனம் பிற இனத்தின் கலையிலே ஊறும் மனம், இன எழுச்சிபெற முடியுமா? இன மானம் கோரவோ, தனியரசு பெறவோ முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டுகிறேன்.

* * *

தமிழனின் தனியான நெறியிலே, அவதாரங்கள் எடுக்கும் ஆண்டவன் கிடையாது.

* * *

தமிழனின் கலை, கம்பராமாயணத்தில் ஆரம்பமாகி, அத்துடன் முடிகிறது என்று எந்தப் பண்டிதரும் கூற மாட்டார் என்று நம்புகிறேன். கலப்புக் கலையும், ஆரியப் பொய்க் கற்பனைகளும் புகாமுன்பே, தமிழன் தனியான கலையை முதல், இடை, கடைச் சங்க காலங்களிலே வளர்த்தான் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

* * *

நான், தன் காலக்கருத்தை அப்படியே எடுத்துக் கூறும் கவியைவிட, தன் காலத்துக் கருத்தை அதற்கு முற்பட்ட காலக்கருத்துடனும், தன் அறிவில் தோன்றும் கருத்துடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, தன் காலத்திலே மக்கள் கொண்ட கருத்து ஏதேனும் தவறு எனத் தனக்குத் தோன்றினால் அதைத் திருத்தி, மக்களை நல்வழிப்படுத்த தன் நூலிலே தைரியமாகக் காட்டும் கவியையே, அதிகம் பாராட்டுவேன்; முதல்தரமான கவி என்பேன்.

* * *

கம்பர் மக்கள் சென்ற வழிச் சென்றாரே தவிர, தனி வழி காட்டவில்லை. நற்கவி, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்பது என் எண்ணம்.

* * *

இங்கு வாளை முட்டும் மலைகள், வற்றாத ஆறுகள், வளமான வயல்கள், கனி குலுங்கும் சோலைகள் ஏராளம்; முத்து உண்டு எமது கடலில்; தங்கம் உண்டு எமது பூமியில் என்று ஆனந்தக் களிப்புச் சிந்து பாடியிருக்கிறோம். எல்லாம் சரி; உமது நாட்டு கல்வி நிலையைக்

கூறு என்று கேட்டால், நாம் வெட்கித் தலைகுனியும் நிலையில் இருக்கிறது.

* * *

நாட்டு மக்களிலே மிகப் பெரும்பாலானவர்களுக்குக் கூரிய வாள், பலமான கேடயம், அஞ்சா நெஞ்சு; ஆனால் அந்த வீரனின் பழுது, இந்நிலை நாட்டுக்குச் சிறப்பும் அளிக்காது. நல்லாட்சிக்கு வழி கிடைக்காது.

* * *

நாட்டு நிலை, உலக நிலைக்கு ஏற்ப வளர்ந்தாக வேண்டும். இதற்கு வீட்டு நிலை மாறவேண்டும். “வீட்டிற்கோர் புத்தக சாலை” என்ற இலட்சியம், நாட்டுக்கோர் நிலை ஏற்படச் செய்யவேண்டும் என்ற திட்டத்துக்கு அடிப்படை.

* * *

மலை கண்டு, நதிகண்டு, மாநிதி கண்டு அல்ல ஒரு நாட்டை உலகம் மதிப்பது—அந்த நாட்டு மக்களின் மன வளத்தைக் கண்டே மாநிலம் மதிக்கும்.

* * *

வீட்டில் அலங்காரத்தையும், விசேஷ கால உபயோகத்திற்கான சாதனங்களையும் கவனிப்பதுபோல, வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை, சிறிய அளவிலாவது அமைக்க நிச்சயமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அக்கறை காட்டவேண்டும். அறிவு ஆயுதமாகிவிட்ட நாட்களிலே வாழும் நாம், இனியும் இந்தக் காரியத்தைக் கவனியாதிருப்பது, நாட்டுக்கு மறைமுகமாகச் செய்யும் துரோகச் செயலாகும்.

* * *

வாழ்க்கையில் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு அடுத்த இடம், அலங்காரப்பொருள்களுக்கும், போக போக்கியப் பொருள்களுக்கும் தரப்படும் நிலைமாறி, புத்தக சாலைக்கு அந்த இடம் தரப்படவேண்டும். உணவு, உடை, அடிப்படைத் தேவை—அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தானதும், முதல் இடம், புத்தகசாலைக்குத் தரப்படவேண்டும்.

* * *

பல புதிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள மட்டுமல்ல ஏற்கனவே நமது மக்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிற பல விஷயங்களை மறந்து போகச் செய்வதற்குப் பல புத்தகங்கள் தேவை. நமது மக்களுக்குக் கைலாய காட்சிகள், வைகுந்த மாகத்மியம், வரலட்சுமி நோன்பின் மகிமை, நாரதரின் தம்பூரு, நந்தியின் மிருதங்கம், சித்ரா புத்திரனின் குறிப்பேடு, நரகலோகம், அட்டைக்குழி அரணைக்குழிகள், மோட்சத்தின் மோகனம், இந்திர சபையின் அலங்காரம், அங்குப் பாடி ஆடும் மேனகையின் அழகு இவையெல்லாம் தெரியும். ஆறுமுகம் தெரியும்; அவர் ஏறும் மயில் தெரியும்; அம்மை வள்ளிக்கும், அழகி தெய்வானைக்கும் ஏசல் நடந்தது தெரியும், இவையும் இவை போன்றவை யும் ஏராளமாகத் தெரியும்.

* * *

நந்தி துர்க்கமலை எங்கே? தெரியாது என்பர். நிதி மந்திரியின் பெயர் என்ன? அறியோம் என்பார்கள். காவிரியின் பிறப்பிடம்? கவலை கொள்ளார். பாலாற்றில் நீர் ஏனில்லை? சொல்லத் தெரியாது. நூல் ஆலைகள் எவ்வளவு உள்ளன; கணக்கு அறியார். தாராபுரம்

எந்தத் திசையில் இருக்கிறது? தெரியாது. தாமிரபரணி எத்தனை மைல் நீளம் ஓடுகிறது? திகைப்பர் பதிலறியாமல். அவர்கள் வாழும் மாவட்டத்தின் அளவு என்ன? தெரியாது என்பர். மாகாணத்தின் வருமானம் என்ன? தெரியாது என்பர். மாகாணத்தின் வருமானம் என்ன? அறியார்கள்—அறிந்துகொள்ளவும் முயலமாட்டார்கள். அனுமத்பிரபாவம் தெரியும்; அரசு மரத்தை சுற்றினால் என்ன பயன் கிடைக்கும் என்பதைக் கூறத் தெரியும். பேய், பில்லி சூனியம் பற்றிய கதைகளைக் கூறத் தெரியும்; அவர்கள் ஏறிச் செல்லும் ரயிலைக் கண்டுபிடித்தவர் யார் என்பது தெரியாது. அதிலேறிச் செல்லும் இடத்திலே அவர்கள் தரிக்கப்போகும் கருணாநந்த சுவாமிகளின் கால்பட்ட தண்ணீர் கர்ம நோய்களைப் போக்கும் என்ற கதை பேசத் தெரியும்.

* * *

புத்தகசாலை அமைப்பது என்று திட்டமிட்டுப் புதுவருஷ பஞ்சாங்கத்தில் ஒரு மூன்று தினாகும், பழைய பஞ்சாங்கக் கட்டு ஒன்று, பவளக்கொடி மாலையும் பஞ்சாமிர்தச் சிந்தும், பெரிய எழுத்து விரிமாதித்தன் கதையும் பேய் பேசிய புராணமும், நல்லதங்காள் புலம் பலும் அரிச்சந்திரன் மயானக்காண்டமும், ஆகிய வற்றை அடுக்கிவைத்தால், நாம் கோரும் மனவளம் ஏற்படாது, நமது நாட்டை வஞ்சகர்களுக்கு ஏற்ற வேட்டைக்காடு ஆக்கும் தீக்குச்சி சேர்ப்பது போலாகும்.

* * *

உலக அறிவை, உருப்படியான காரியத்துக்குப் பயன்படும் அறிவைத் தரக்கூடிய புத்தகங்களைச்

சேகரிக்கவேண்டும். பழைய முறைகளையும் எண்ணங்களையும் மேலும் ஊட்டக்கூடிய ஏடுகளைச் சேகரித்து, அதற்குப் புத்தகசாலை யென்று பெயரிடுவது, குருடர்களைக் கூட்டிவைத்து, அவர்கள் உள்ள இடத்துக்கு, வழி காட்டுவோர் வாழும் இடம் என்று பெயரிடுவது போன்ற கோமாளிக் கூத்தாக முடியும்.

ஒவ்வோர் வீட்டிலும். வசதி கிடைத்ததும். வசதி ஏற்படுத்திக் கொண்டதும். அமைக்க வேண்டிய புத்தக சாலையில், நாட்டு வரலாறு. உலக நாடுகளின் நிலையைக் குறிக்கும் நூல்கள், இவை முதலிடம் பெறவேண்டும்.

* * *

பஞ்சாங்கம் அல்ல புத்தகசாலையில் இருக்க வேண்டியது அட்லாஸ்—உலகப் படம் இருக்க வேண்டும்.

* * *

புலியை அழைத்துப் பூமாலை தொடுக்கச் சொல்ல முடியாது. சேற்றிலே சந்தன வாடை கிடைக்குமென்று எண்ணக் கூடாது.

* * *

நமது பூகோள அறிவு, பதினான்கு லோகத்தைக் காட்டிற்று அந்த நாட்களில்; நமது மார்க்க அறிவு நரபலியைக் கூடத் தேவை என்று கூறிற்று அந்த நாட்களில்—நமது சரித்திர அறிவு பதினாயிரம் ஆண்டு ஒரு மன்னன் ஆண்டதாகக் கூறி வைத்தது. நமது பெண் உரிமையைப் பற்றிய அறிவு, காமக்கிழத்தி வீட்டுக்கு நாயகனைக் கூடையில் வைத்துத் தூக்கிச் சென்ற பத்தினியைப் பற்றி அறிவித்தது. நமது

விஞ்ஞான அறிவு, நெருப்பிலே ஆறும், அதன்மீது
ரோமத்தால் பாலமும் இருப்பதாக அறிவித்தது.

*

*

*

நமக்கு உண்மை உலகைக் காட்ட, நமக்கு ஒழுக்
கத்தையும், வாழ்வுக்கான வழிகளையும் காட்ட வீட்டிற்
கோர், திருக்குறள் கட்டாயமாக இருக்கவேண்டும்.

சமூகப் புரட்சி !

நாட்டின் நிலை

தன்மானத் தோழர்களே! வீறுகொண்டு எழுங்கள்!
வீழ்த்துங்கள் வீணரை! உயர்த்துங்கள் உழைப்பாளியை!
மடமையை மடியச் செய்யுங்கள்! மானமாய் வாழுங்கள்!
அறிவே துணை அன்பே குணம் எனக் கொள்ளுங்கள்!

*

*

*

ஒரு நாட்டின் நிலை, அதன் நினைப்பை உருவாக்கு
கிறது. உன்னத நிலையிலுள்ள நாட்டின் நினைப்பு
உயர்ந்திருக்கும்; தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள நாட்டின்
நினைப்புத் தாழ்ந்திருக்கும்.

*

*

*

ஒரு நாட்டின் நினைப்பைப் பார்த்துத்தான்
அந்நாட்டின் நிலை மதிப்பிடப்படும்.

*

*

*

தாழ்ந்த தமிழகத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்றும்,
'இன்று மக்கள் மனதில் படிந்திருக்கும் மூடநம்பிக்கை
களை - தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு மாறான கருத்துக்களை
அகற்றி, ஆங்கே பண்டைய உயர்ந்த கருத்துக்களைக்
குடியேற்ற வேண்டும் என்றும் நினைப்புகள் தோன்றி
யிருக்கின்றன. இந்த நினைப்புகள் பாமர மக்கள் மனத்
திலும் தோன்ற, நாட்டில் எங்கும் அறிவுப் பிரச்சாரம்
'செய்யப்படவேண்டும்.

*

*

*

பாமரரிடம் படிப்பு இல்லை; படித்தவர்களிடம்
பண்பு இல்லை. இன்று சொல்லித் தரப்படுகின்ற பாட
முறையே மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

*

*

*

சுக்கு நூறுகிவிட்ட கலம், கடலடி சென்று ஆண்டு
பல ஆன பிறகும், விஞ்ஞானக் கருவிகளின் மூலம்

கடலடி சென்று, கலத்தின் பகுதிகளையும், அதிலிருந்து பொருள்களையும் எடுத்து வரும் பெருமுயற்சியில், மேலை நாட்டவர் வெற்றிகரமாக ஈடுபடுகிறார்கள் என்றால், ஒரு காலத்தில் உன்னதமான நிலைமையில் வாழ்ந்து, உலகிலே உயரிடம் பெற்றுத் திகழ்ந்து, இடைக்காலத்திலே எத்தரின் பிடியிலே சிக்கியதால் சீரழிந்த நாட்டையும், சமுதாயத்தையும் புதுப்பிப்பது ஏன் சாத்தியமாகாது? இந்தத் தளராத நம்பிக்கைதான் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்திலே பணிபுரிபவர்களுக்கு உள்ள பெரியதோர் துணை.

*

*

*

வெடித்துக் கிடக்கும் வயல், படர்ந்து போகும் நிலையில் உள்ள விளக்கு, பட்டுக்கொண்டே வரும் நிலையில் உள்ள மரம், உலர்ந்து கொண்டு வரும் கொடி, வெற்றிக் கொண்டிருக்கும் குளம்—இவைபோல சமுதாயத்தில் நிலையும் நினைப்பும் நடவடிக்கையும் ஆகிவிடும் போது, இந்த அவல நிலையை போக்கியாக வேண்டுமென்ற ஆர்வமும், போக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும், போக்கக் கூடிய அறிவாற்றலுங் கொண்ட ஒரு சிலர் முன் வருகிறார்கள். அறிவுப் பண்ணைக்குப் பணியாற்ற அவர்களை நாடு வரவேற்பதில்லை. நையாண்டி செய்யும்! மதிப்பளிப்பதில்லை; மாச்சரியத்தை வாரி வீசும்; துணை புரிவதில்லை; தொல்லைதரும்! எனினும், அந்த ஒரு சிலர் ஓயாது உழைத்து, சலிப்பு, கோபம், வெறுப்பு, பகை என்னும் உணர்ச்சிகளுக்குப் பலியாகி விடாமல் புன்னகையும் பெருமூச்சும் கலந்த நிலையில் பணிபுரிந்து, பட்ட மரம் துளிர்விடும் வரை, படர்ந்து போக இருந்த விளக்கு மீண்டும் ஒளிவிடும் வரையில் பாடுபட்டு, வெற்றி கண்டு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கி வைக்கிறார்கள்.

பாடத்திட்டத்தில் பகுத்தறிவைப் புகுத்தினால் தான் மக்களுக்குப் பழமையினிடத்திலுள்ள பாசம் குறையும்; மனத்திலுள்ள மாசு நீங்கும்; காலத்திற்குத் தக்கதுபோல கருத்து வளரும். அப்பொழுது மக்கள் உணவுப் பஞ்சத்தால் மடியும் பொழுது சாந்தி பருவ ஆராய்ச்சி நடக்காது. மழையைப் பற்றி ஆராய்ச்சி நடக்கும். சொற்பக் காலத்தில் விளையக் கூடிய பயிர்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி நடக்கும்.

*

*

*

நாடு நிலை உயர்ந்திருந்தும், நினைப்பு உயராத தற்குக் காரணம், மூடநம்பிக்கை—நினைப்புநிலை உயர்ந்த அளவுக்கு உயர்வதற்கு ஒரே மார்க்கம், பகுத்தறிவைப் பரப்பவேண்டும். பாடத்திட்டத்திலே நான் முன்பு கூறியது போல, பகுத்தறிவைப் புகுத்தும் தீவிரமான ஒரு திட்டம் வகுக்கப்படாத வரையில், பகுத்தறிவும் பரவாது; நமது நினைப்பும் உயராது.

*

*

*

பகுத்தறிவு என்னும் ஒரே மருந்தால் வைதீகம் என்னும் நோயைப் போக்க முடியுமே தவிர, வேறு எந்த மருந்தாலும் போக்க முடியாது.

*

*

*

பகுத்தறிவால் பண்படாத எந்த உள்ளத்தில் நல்லெண்ணத்தை விதைத்தாலும் அது நல்ல விளைவைத் தராது.

*

*

*

பணம், கோயில்களிலே நகையாய் வாகனமாய் நிலமாய் முடங்கிக் கிடக்கிறது. இந்த முடக்கு வாதம் தீர்த்தால்தான் முடிவுறும் வறுமை, கொடுமை, இல்லாமை என்பனவெல்லாம்.

இந்த நாட்டை ஏழை நாடென்று எவராவது கூறமுடியுமா? பொருளில்லையா இந்த நாட்டில்? இருக்கிறது. யாரிடம் பொருள் உளது? மதத்தின் பெயரால் கோயிலாகவும், வாகனமாகவும், ஆண்டவன் சொத்தாகவும் அடைந்து கிடக்கிறது.

நாட்டிலே பொருள் இவ்விதம் ஒரு மூலையில் குவிந்து முடக்குவாதமாய் முடங்கிக்கிடக்க, மக்கள் பசியென்றும், பிணியென்றும் பதறி அழுகின்றார்கள்; பகவானைப் பிரார்த்திக்கின்றார்கள் பசிப்பிணி நீக்கிட, படையல் போட்டு. என்ன பரிதாப நிலை?

தர்ம சத்திரமென்றும், மடமென்றும் கட்டி ஒரு சிலரை உழையாது உண்ணும் சோம்பேறிகளாக்க வசதியளிக்கிறோம். இது தகுமா? நீதியா? இதுதான் அறமா?

கோயில்களிலே உள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபங்களெல்லாம் கல்விச் சாலைகளாய், ஆராய்ச்சி நிலையங்களாய் மாறினால், நூற்றுக்கால் மண்டபங்களெல்லாம் நூல் நிலையங்களாய், வாசகசாலைகளாய் மாறினால், மக்கள் மடமையினின்றும் விடுபட்டு மதியைப் பெறுவது எத்தனை எளிது என்று சிந்தியுங்கள் பிதாழர்களே!

எவ்வளவோ இயற்கை வளம் பெற்ற இந்த நாட்டில்—எல்லாச் செல்வங்களையும் படைத்த ஆண்டவர்கள் அநேகர் வாழும் இந்த நாட்டில்—பிறந்து வளர்ந்து, உணவின்றிப் பசியுடன், வாழவும் வகையற்று, ஒரு

சாண் வயிற்றை நிரப்பமுடியாது நிர்க்கதியாய், பல்லாயிரக்கணக்கான தோழர்கள் கடல் கடந்து மலாய் நாட்டுக்கும், சிங்கப்பூருக்கும் தோட்டக் கூலிகளாய்ச் செல்கின்றனரே! ஏன் செல்வமில்லையா இந்த நாட்டில் அவர்களைச் சீர்படுத்த?

இடிந்த மனத்தைப் புதுப்பிக்கவேண்டிய நேரத்திலே, இடிந்த கோயில் புதுப்பிக்கப்பட்டு, பூசாரி புளகாங்கிதமடைகிறான். மக்கள் மனம் குழறிக் கிடக்க, கடவுளுக்குக் கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெறுகின்றன. பசிக்கு உணவில்லை; இருக்க இடமில்லை; வாழ வசதி இல்லை மக்களுக்கு. ஆனால் ஆண்டவனுக்குக் கோயில் திருப்பணி, குடமுழுக்குகள் முதலியவை களுக்குக் குறைவில்லை.

படித்த கூட்டம் பதவியிலும், பரமன் அருளிலும் மூழ்கிக்கிடக்கிறது. பாமரரோ பரிதவிக்கின்றனர் பசியால்.

இந்த அகில உலகைப் படைத்தவனுக்குக் கோயில் கட்டுவதிலும், கும்பாபிஷேகம் செய்வதிலும், தங்க ரிஷபம், வெள்ளித்தேர் போன்ற விதவிதமான வாகனங்கள் செய்வதிலும், அவற்றின் வாலறுந்தால், காதறுந்தால், காலொடிந்தால் அவற்றை ஈடு செய்வதிலுந் தான் இன்று மக்கள் அறிவையும் பணத்தையும் பயன்படுத்துகின்றனர். படிக்கும் மக்கள் ஹாஸ்டல் வசதியற்றிருக்கும்போது, படிக்கப் பள்ளிகளிலே இடமில்லாது ஏங்கித் தவிக்கும் போது, பரந்த இந்தத் திருநாட்டின் நிலைமையைப் பாருங்கள்.

வாழ்வு என்பது அனைவருக்கும் உள்ள உரிமை. இதைப் பறிக்கும் முறையில் உள்ள அமைப்புகள் அழிக்கப்படவேண்டியன.

* * *

சமுதாயத்திலே புதிய துறைகள், அதன் அமைப்பிலே புதியதோர் மர்ற்றம் தேவை. அந்தப் புதிய உருவத்தை உருவாக்கும் உயரிய பணிதான் மறு மலர்ச்சி.

காலவேகம்! காலவேகம், மனித வாழ்வைப் பலப்பல விதங்களிலே மாற்றிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது.

விதியை நம்பி, மதியைப் பறி கொடுத்து, பகுத்தறிவற்ற மனிதர்களாய் வாழ்வது மிகமிகக் கேடு, தீங்கு!

* * *

விதி என்னும் சதி

விதிக்கு நாம் அடிமைப்பட்டது அந்நியனுக்கு அடிமைப்பட்டதற்குப் பலப்பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே; விதி நமது பரம்பரை நோய்—பூர்வீகச் சொத்து; ஆஸ்ரமத்திலே பிறந்தது; அரண்மனையிலும், குடிசையிலும், சரிசமமாகப் படர்ந்த பழம் பெரும் நோய். ஜொலித்திடும் சாம்ராஜ்யங்களும், மணங்கமழும் கலை நயங்களும், காவியமும் வீரமும்—செல்வமும் மேலோங்கியிருந்த நாட்களிலேயே இந்த நோய் நம்மைப் பிடித்து ஆட்டிப் படைத்தது. ஆனால் புண்ணின் கெட்ட வாடை வெளியே தெரியாதிருக்க, பன்னீர்கொண்டு அதனைக் கழுவிப் புனுகு பூசி, மறைத்திடுதல், போல நாம் சாம்ராஜ்யச் சிறப்பு, கலையழகு என்னும் பல்வேறு பூச்சு வேலைகளினால் புண்ணின்

கெட்ட வாடையைக் குறைத்துப் பார்த்தோம்; மறைத்துப் பார்த்தோம், போக்கிட முயற்சிக்கவில்லை.

* * *

மதுரம் தரும் பழமாயிற்றே, நமது தோட்டத்திலே கிடைத்ததாயிற்றே. இதிலே நெளிவது புழுவாக இருக்கமுடியாது; பழத்திலே சுவை இருக்கும்; புழு எப்படி இருக்கும் என்று யாராவது வாதாடுவார்களா? பழம் அழுகுவது போல, மலர் கசங்கி மணத்தை இழந்து பிறகு கெட்ட வாடை கொள்வது போல, தழை சருகு ஆவது போல, கட்டடங்கள் கலனாகிக் குப்பை மேடு ஆவது போல, பலப்பல தத்துவங்களும், ஏற்பாடுகளும் காலச்சிறையிலே கிடந்து, கிடந்து கெடுவதும், பல கேடுகளை உற்பத்தி செய்வதும், இயற்கையாக ஏற்படும் ஒரு நிகழ்ச்சி; இதனை உணர மறுப்பது உலகை அறியாதார் போக்கு.

* * *

விதி, ஒரு நோய்; நெடுநாளாக மனித சமுதாயத்தில் இருந்து வருவது. அதன் பிடியும், வேகமும் குறைக்கப்படுவதற்கு மற்ற நாட்டினர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளின் அளவையும், திறத்தையும் விடச் சற்று அதிகமான அளவிலும், திறத்திலும் நாம் விதியெனும் நோவைக் குறைக்க அல்ல—வளர்த்திட வேலை செய்து கொண்டிருந்தோம். அதனாலேதான் விதிக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் நிலை, இங்கு மிக மிகக் கவலை தரும் அளவுக்கு இருக்கிறது.

குழந்தையின் கேள்வி

அன்பையும்—அன்னத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்து, வானத்திலுள்ள நிலவையும் காட்டிக் குழந்தைகளுக்குத் தாய் சொறிடும் போது, குழந்தையும் நிலவைப் பார்க்கிறது. ஏதேதோ எண்ணத்தான் செய்கிறது; ஏதேதோ கேள்விகளைக் கேட்கிறது.

‘யாரம்மா இவ்வளவு அழகான விளக்கை அவ்வளவு உயரத்தில் ஏற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு விளக்கைச் சுற்றி ஏனம்மா அவ்வளவு சிறுசிறு விளக்குகள் உள்ளன?’ என்று கேட்கிறது.

அம்மா அந்தச் சந்திரனைப் பிடித்துத்தா; நான் பந்தாட வேண்டும் என்று கேட்கிறது இன்னொரு குழந்தை. நிலவையும் பார்த்து விட்டுத் தன் அன்னையின் திருமுகத்தையும் பார்த்து இரண்டுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று யோசிக்கிறது இன்னோர் குழந்தை.

குழந்தை உள்ளத்திற் குமுறி எழும் எண்ணங்கள் வேடிக்கையானவை—ஆனால் முடிவுகள் அல்ல; ஆசை அலைகள் அவை. மனித சமுதாயத்தில் குழந்தைப் பருவத்திலேயும் இதே போலத்தான் ஒவ்வொரு நிழ்ச்சிக் கும், இயற்கைக் காட்சிக்கும் ஏதோ ஒரு வகையான காரணம் தேடி அலைந்து, பலப்பல விசித்திரமான காரணங்களை, விளக்கங்களை மனித சமுதாயம் எண்ணிற்று—பேசிற்று—நம்பலாயிற்று.

மனித சமுதாயத்தில் பாலப் பருவத்தில் கிடைத்த பல உண்மைகள், இன்று உண்மைகள் என்று உலகினரால் ஒப்புக்கொள்ளப் படுவதில்லை.

பர்மாவை ஜப்பானியர் பிடித்தபோது, அவர்கள் வெளியிட்ட நோட்டுகள் எப்படி இன்று பர்மாவில் செல்லுபடியாகாதோ, அது போலச் செல்லுபடியாகாத நோட்டுகளைச் சேகரித்து வைத்துச் சிறுபிள்ளைகள் விளையாடினால், கேடு அதிகம் இல்லை; அந்த நோட்டுகள் செல்லுபடியாக வேண்டும் என்று வாதாடினால், நாட்டுக்கு எவ்வளவு பெரிய தொல்லை. அதுபோல மனித சமுதாயத்தின் சிறுபிள்ளைப் பருவ எண்ணங்களை—ஏற்பாடுகளை—தத்துவங்களை—விளக்கங்களை இன்னும் நம்பித்தான் ஆகவேண்டும் என்று வாதிடுவது எவ்வளவு பெரிய கேடு என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

*

*

*

விதியின் விளையாட்டு

எதிர்பார்ப்பதற்கு நேர்மாறான நிகழ்ச்சிகளைக் காணும்போது, சாதிக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் துவக்கப்பட்ட காரியம், நல்ல முயற்சிக்குப் பிறகும் முறிகிறபோது, போட்ட கணக்குப் பொய்யாகும் போது, விதைத்து முளைக்காதபோது, நண்பர்களிடமிருந்து பகை கிளம்பும்போது, ஒவியம் தீட்டுகையில், வண்ணக்கலயம் உடையும்போது, வீணையை மீட்டும் போது நரம்பு அறுந்து, அறுந்த நரம்பு வேகமாகக் கண்ணில் பாயும்போது, இவை போன்ற திகைப்பூட்டும் சம்பவங்கள்—மனதைக் குழப்பும் நிகழ்ச்சிகள் நேரிடும் போது, மனம் ஓடியுமோ என்று மருளும்போது ஏதேனும் ஒரு வகை ஆறுதல் தேவைப்படுகிறது. அப்போது விதி யெனும் தத்துவம் வெற்றிச் சிரிப்புடன் மக்கள் உள்ளத்திலே புகுந்து கொள்கிறது. குடிபுகுந்த பிறகு விதிதான் எஜமான். அந்த எண்ணத்துக்கு இடமளித்தவன், பிறகு தெய்விக முலாம் பூசிவிட்டனர்

*

*

*

விதியென்ற தத்துவத்திற்கு. ஆகவேதான் அதனை உதறித் தள்ள நெஞ்சு உரம் பலருக்கு வருவதில்லை.

* * *

மேலுலகத்தில் ஏதோ ஓர் பெரும் ஏடு இருப்பது போலவும், அதிலே பூலோக வாசி ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பும் முன் கூட்டியே எழுதி வைக்கப் பட்டிருப்பது போலவும், அதன்படிதான் சகல காரியமும் நடைபெறும் என்றும் கூறப்படுகிறது. பல வழிகளில் இந்த நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்தினர். எவ்வளவு பெரிய கேடு செய்கிறோம் என்பதை அறிந்த தார்களோ இல்லையோ, மனிதன் மனதை முடமாக்கு கிறோம், கருத்தைக் குருடாக்குகிறோம் என்று தெரிந்து செய்திருந்தால், அவர்கள் மாபெரும் துரோகிகள்; தெரியாமல் செய்திருந்தால் ஏமாளிகள், கபடராயினும், கசடராயினும் அவர்கள் கட்டிவிட்ட கதைகள்; இந்த நாட்டு மக்களைத் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கெடுத்து விட்டது—தன்னம்பிக்கையைத் தகர்த்து எறிந்தது—முயற்சிகளை முறியடித்தது—முற்போக்கைக் கெடுத்தது.

* * *

முயற்சி பலனளிக்காதபோது, திட்டம் தகர்ந்து விடுவது போது, நோக்கம் ஈடேறாதபோது, ஏன் முயற்சி பலிக்கவில்லை; திட்டம் என் வெற்றி பெறவில்லை; நமது கணக்கு ஏன் பொய்த்துப் போயிற்று; காரணம் என்ன என்று கண்டுபிடிக்க, ஆராய்ச்சி செய்ய, திருத்தம் தர, இந்த 'விதி'யெனும் தத்துவம், மனிதனை விடுவதில்லை.

* * *

இந்த விதியை வெல்ல, அல்லது முன் கூட்டியே தெரிந்து கொள்ள, மாற்ற, திருத்த, ஏதாவது

செய்யலாமா என்ற ஆசை கிளம்பலாயிற்று. அதனைப் பூசாரிகள், சோதிடர்கள், மாந்திரீகர்கள் என்போர் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். அவர்கள் வாழ்வு நடத்த, பிறகு அவர்கள் அந்த வாழ்விலே கிடைக்கும் சுகத்தை இழக்க மனமின்றி விதியை மக்கள் நம்புவதற்காக, மேலும் மேலும் கற்பனைக் கதைகளைக் கட்டி விடலாயினர்—கடவுளின்மீது ஆணையிட்டு எதையும் பேசினர்—ஏழை ஏமாளியானான்.

* * *

விதிக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் நிலை நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட, விரைவில் ஒழியத்தான் போகிறது—அசைவும் ஆட்டமும் கொடுத்து விட்டது.

* * *

இப்போது மட்டும், இந்நாட்டு எழுத்தாளரும், பேச்சாளரும், இசை வாணரும், படப்பிடிப்பாளரும்— அறிவுத் துறைக்குத் துரோகம் இழைக்காமல், மீண்டும் மீண்டும் விதிக்கு அடிமையாகும் வேதனைக்கு எரு இடாமல் அதற்கு ஆதாரமாக உள்ள கற்பனைக் கதை களைக் கருத்துக்களைப் பரப்பாமல்—விதி பற்றிய எண்ணத்தை, விடவேண்டிய அவசியத்தை, விதிக்கு அடிமைப்படாமல் இருந்தால் எவ்வளவு நலன் நாட்டுக்குக் கிடைக்கும் என்பதை—எத்தன் எப்படி வஞ்சிக்கிறான் என்பதை விளக்கத் தமது அறிவையும், திறமையையும் ஒரு பத்து வருஷ காலத்துக்குப் பயன் படுத்த முன் வந்தால்...நிச்சயமாக, உறுதியாகக் கூற லாம் விதிக்கு அடிமைத்தனம் ஒழிந்தே தீரும் என்று.

* * *

விதி என்றும், சப்மரைன், டார்பிடோ, விமானம், விஷப்புகை, வெடிகுண்டு இவைகளைப் போன்ற படைக்

கலங்களைக் கொண்டு இல்லை. அப்படிப்பட்ட படைக் கலங்களைக் கொண்ட ஒரு ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடியிலிருந்து விடுபட்ட நமக்கு, இந்த நாளில் சாதாரண ஏடுகள்—அதிலும் காலமெனும் செல்லரித்த ஏடுகள், அவைகளிலே காணப்படும் கருத்துக்குக் குழப்பம் தரும் கற்பனைகள், அந்தக் கற்பனைகளை நம்பிப் பிழைக்கும் கபடர்கள் ஆகிய இவ்வளவு படைக்கருவிகளை மட்டுமே கொண்டுள்ள விதிக்கு அடிமைத்தனம் பழமையை முறியடிப்பது முடியாத காரியமல்ல.

மனிதன் முன்னேற

மனிதன் மனவளமும், மனத்திடமும், நல்லறிவும் பெறவேண்டும். ஆராயுந்திறனை அடைந்திடவேண்டும். பகுத்தறிவும் பண்பும் படைத்தவனாக வாழவேண்டும். இந்தச் சூழ்நிலையை அமைத்தாக வேண்டும். மனிதத் தன்மையோடு வாழ பகுத்தறிவைப் பரப்பும் நிலை, மனிதனை 'மனிதன்' என்ற எண்ணத்தோடு வாழ வைக்கும் சூழ்நிலை தேவை, உடனடியாகக் தேவை.

பழைய காலத்தைப்போல நாம் நடக்க முடியாது. நடக்கத் தேவையுமில்லை. புதிய கருத்துக்களைத் தைரியத்துடன் கவனித்து ஏற்று புதுவாழ்வு நடத்த நம்மை நாம் தயாராக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

கடவுள் என்றும், மதம் என்றும், சாஸ்திர சடங்குகள் என்றும் மக்கள் தங்கள் காலத்தையும், கருத்தையும் நேரத்தையும், நினைப்பையும், உழைப்பையும் ஊக்கத்

தையும், பணத்தையும் பகுத்தறிவையும் சிறிதும் பயன்படுத்தாது பாழாக்குவதைத் தடுத்தாக வேண்டும்.

ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்ற கருத்துடன் வாழ்ந்த திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து, இனத்தால் ஒன்றுபட்டு வாழும் முறையை மக்களிடையே எங்கள் கழகம் ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

சூழ்நிலைக்குக் கட்டுப்பட்டே மனித வாழ்வு நடக்கிறது!

சூழ்நிலை மனிதனை மனிதனுக்குகிறது; மனிதத் தன்மையற்ற மிருகமாகவுமாக்குகிறது! சூழ்நிலை, மனிதனை மகா புருஷனாகவும் உயர்த்துகிறது; மாபாவி யாகவும் தாழ்த்துகிறது!

மனிதன் பொய் பேசுவதும்--புரட்டுகள் செய்திடுவதும் அஞ்சுவதும், அக்கிரமங்கள் செய்வதும், ஆள்வதும், ஆளப்படுவதும், வாழ்வதும் வீழ்வதும் உயர்வதும்—தாழ்வதும் சூழ்நிலையைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது!

ஏனப்பா ஏக்கம், என்ன வருத்தம் உனக்கு என்று கேட்டவுடன் ஏக்கத்திற்கு விளக்கந்தராது வருத்தத்தின் காரணத்தை விளக்கிடாது, "எல்லாம் என் தலைவிதி" என்று தலையிலே அடித்துக் கொள்கிறானே மனிதன்; அந்த நிலைமை மாறி, மனிதன்

தனது வருத்தத்திற்கும், வாட்டத்திற்கும் தனது உழைப்பும், ஊக்கமும், அதற்கான சூழ்நிலையுமே காரணம் என்ற சூழ்நிலையை, தன்னைச் சுற்றிலுமுள்ள நிலையை நன்கு உணர்ந்து, அலகிப் பார்த்து, ஆராய்ந்து தெளிந்து, சூழ்நிலைக்கேற்ப நடக்கவும், தனக்கும், பிறருக்கும், சமுதாயத்திற்கும் நன்மை தரும் சூழ்நிலையை உண்டாக்கும் சூழ்நிலையின் தன்மையறிந்த வனாக மாறவேண்டாமா?

விதி, விதி, என்று தனது மதியை மதிக்காது, மந்த மதி படைத்தவனாகவே தமிழன் வாழத்தான் வேண்டுமா? ஆண்டவன் விட்டவழி என்று கிடந்து, தன்னம்பிக்கையற்ற தமிழனாகவே —தாழ்ந்த தமிழனாகவே தமிழன் வாழக்கூடாது, இனியும்!

தனி மனிதன் 'தரம்' உயர்த்தால் போதும்; தனி மனிதன் 'பண்பு' வளர்க்கப்பட வேண்டும். தனி மனிதன் தரம், பண்பு வளர, உயர உயர, சமுதாயத்தின் தரமும் பண்பும் தானே வளரும்; உயரும் என்றெல்லாம் பேசப்படுவது தவறு, சரியல்ல! நடைமுறைக்கு ஒத்து வராத தத்துவம், அது!

எத்தனை யெத்தனையோ மகான்களும், மகாத்மாக்களும், அடியார்களும் ஆழ்வார்களும், ஆண்டவன் தூதர்களும், ஆண்டவன் அவதாரங்களும், தோன்றிய பின்னரும்கூட மனிதரது நிலை உயரக்காணாமே? ஏன்? எந்தக் காரணத்தால்? தனி மனிதனது தரமும் பண்பும் அவனவன் சூழ்நிலைக்கேற்ப அமைகிறது என்பது தானே உண்மைக் காரணம்.

விதி என்ற நம்பிக்கை, மனிதனை வாழவிடவில்லை. வாழ்க்கையின் முன்னேற்ற எண்ணம் அவனிடம் தோன்றவில்லை! இது அவனது சூழ்நிலை. அர்த்தமற்ற, அறியாமை நிலை!

திருடன், பொய்யன், புரட்டன்—என்றும் மன்னிக் கப்படுவதில்லை, இன்றைய சமுதாயத்தில். திருடனுக்குத் தண்டனை தரும் அளவோடு தீர்ந்தது, சட்டம்.

ஏன் திருடினான், திருடன் திருந்திட வழி என்ன? என்று எண்ணிப் பார்த்து, திருடர்கள் ஏற்படும், ஏற்படக் காரணமான நிலைமைகளை, நினைப்புகளை, கொடுமைகளை, சக்தியற்ற சூழ்நிலையை மாற்ற, மாற்றி நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டாமோ?

சூழ்நிலையால் பொய் பேசும் மனிதன், தனது சூழ்நிலையை மாற்றிக் கொண்டு, நல்லவனாக மாற மார்க்கம் அமைக்க எண்ணி, துணிந்து நல்ல வழியிலே காரிய மாற்றும் சந்தர்ப்ப மளித்தால், மாற முடியாத, நல்லவனாக, பொய் பேசாதவனாக முடியும்.

தனி மனிதனது தரமும் பண்பும் மட்டுமே போதாது சமுதாயமும், மனித இனமும் சீர்பட—திருந்த-நல்வாழ்வு வாழ. மனிதனை மனிதனாக வாழ வைத்திடும் நல்லநிலை, நல்ல சூழ்நிலை தேவை. மிகமிகத் தேவை என்றுதான் கூறுகிறேன்.

மனிதனது தரமும் பண்பும், குறிப்பாக, மனித வாழ்வு மனிதத் தன்மையோடு கூடிய நல்ல வாழ்வாக அ. 4—600

அமைவது மனிதனது சூழ்நிலையைப் பொறுத்தே இருக்கிறது என்பது நன்கு தெரிகிறது; மிக மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

* * *

சூழ்நிலை மனிதனை இயக்குகிறது; மனிதன் சூழ்நிலைக்குக் கட்டுப்பட்டே வாழ்கிறான்; வாழவேண்டியிருக்கிறது!

* * *

உலகம் தட்டையல்ல! நீண்ட சதுர வடிவமான தல்ல! தட்டைப் போலத்தான் கண்ணுக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால், கருத்தூன்றிக் கவனித்தால் உலகம் ஒரு உருண்டை வடிவமானது என்று முதன் முதலில் கூறிய கலீலியோ கல்லடிப்பட்டார். கசடன்—கடவுள் தன்மைக்கே விரோதி என்று தூற்றுதல் மொழிகளுக்கெல்லாம் ஆளானார்.

* * *

கேலிக்கும், கண்டனத்திற்கும், கல்லடிக்கும், சொல்லடிக்கும் கலங்கிடாது, எதிர்ப்புக்கும், ஏளனத்திற்கும் அஞ்சாது, எண்ணத் தெளிவோடு தனது சிந்தனையின் முடிவை, உலகம் தட்டையல்ல—உருண்டை என்ற உண்மையை உலகினர்க்கு உணர்த்திடத் தயங்கிடவில்லை அந்தக் கலீலியோ அந்தக் காலத்திலே!

* * *

எந்தத்துறையிலும், எந்த விதக் கருத்து மாறுதல்களுக்கும் ஆரம்பத்திலேயே ஆதரவு கிடைத்திடாது என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டு எதிர்ப்பு, ஏளனம், தடை, தண்டனை இவற்றைக் கண்டு இதற்கெல்லாம் மனித இனம் கட்டுப்பட்டு நின்றாவிட்டால்—நின்று

விட்டிருந்தால் மனித வாழ்வில் எத்தகைய மாறுதல்களும், முன்னேற்றமும் ஏற்படமுடியாது. ஏற்பட்டிருக்க முடியாது.

* * *
நல்ல மாந்தோப்பு அமைய—நல்ல களம்—விளை நிலம் எப்படி முக்கியமாகிறதோ—மூலமுமாகிறதோ அப்படியேதான் மனிதன் தரமும், பண்பும் படைத்தவனாக நல்ல வாழ்வு—நாகரிக வாழ்வு வாழவேண்டுமானால், மனிதன் வாழ்ந்திடும் களம்—நிலம், சமுதாயம் சமுதாயத்தின் நிலை, சூழ்நிலை முக்கியமாகிறது—மூலமும் ஆகிறது!

* * *

சமுதாயம், மனித சமுதாயம் தனது முக்கிய தேவைகளை உணவு, உடை, வீடு என்ற மூன்று, முக்கிய, முதற் தேவைகளை முழு அளவில்—தேவையான அளவில், தேவையான நேரத்தில் பெற்று, திருப்தியான வாழ்வு வாழ்ந்திட, வாய்ப்பும், வசதியும் பெற்றாக வேண்டும்.

* * *

மனித வாழ்வு—இன்றைய மனித வாழ்வு எத்தனையோ மனப்போராட்டங்களிடையேயும் சுருங்கக் கூறுமிடத்து, வசதியையும், வாய்ப்பையும்—சமயத்தையும் சந்தர்ப்பத்தையும்—அறிவையும், ஆற்றலையும்—அறியாமையையும், அஞ்ஞானத்தையும்—பெருமளவு விஞ்ஞானத்தையும் துணைகொண்டு நடந்திடும் நிலையிலிருக்கிறது.

* * *

மனிதர் உணவை மனிதர் பறிப்பது மட்டுமல்ல, மனிதனை மனிதனே மனிதனாக மதிக்காத மனப்பான்மை, மனிதனை மனிதன் பிறப்பால் உயர்த்தியும்,

தாழ்த்தியும், நிறுத்துப் பார்த்திடும் நேர்மையற்ற நிலை—மதம், சாதி, ஆண்டவன் தூதன், ஆண்டான் அடிமை, பிறப்பால் உயர்ந்தோன், பிறப்பால் தாழ்ந்தோன், ஏழை, பணக்காரன் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ முரண்பட்ட கொள்கையினிடையே சிக்கிச் சீரழியவில்லையா, இன்றைய சமுதாய வாழ்க்கை!

* * *

எத்தனையோ சிக்கல்களுக்கிடையே—முரண்பட்ட மூடநம்பிக்கைகளுக்கிடையே—அறிவாளி அறிவற்றவனையும்—இருப்பவன் இல்லாதவனையும்—பலமுள்ளவன் பலமற்றவனையும்—சுரண்டிச் சுகபோகியாக வாழ்ந்திட வாய்ப்பும் வசதியும் அமைந்ததாகத்தானே இன்றைய சமுதாயம் இருக்கிறது!

* * *

விடு விக்க முடியாத வாழ்வுச் சிக்கல்களும் ஒன்றுக் கொன்று முரண்பட்ட கொள்கைகளும், மூட நம்பிக்கைகளும், சுய சிந்தனையற்ற, சலிப்பான சத்தற்ற வாழ்க்கை முறையுமேதான் இன்றைய வாழ்வை—மனித வாழ்வை—மிருக நிலைக்கே மீண்டும் மீண்டும் கொண்டு செல்கின்றன!

* * *

வாழ்வுச் சிக்கல்களை சீர்படுத்தி செப்பணிட்டு முரண்பட்ட கொள்கைகளிலே தெளிவடைந்து, மூட நம்பிக்கைகளை முறியடித்துச் சுய சிந்தனையாளனாக மனிதன் மாறிட வேண்டாமா!

* * *

ஏன் வாழ்விலே சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன? எத்தகைய முரண்பட்ட கொள்கைகள் நீக்கப்பட

வேண்டும்? மூட நம்பிக்கையால் ஏற்படும் முட்டுக் கட்டைகள் என்னென்ன? எவையெவை? என்றெல்லாம் மனிதன் சிந்தித்துச் சிந்தித்து சிந்தனைத் தெளிவு பெற்று தெளிந்த வாழ்வு—திருப்தியான வாழ்வு—மனிதனை மனிதனாக வாழ வைத்திடும் வாழ்வு—நாகரிக வாழ்வு—நல்ல வாழ்வு வாழ வேண்டாமா, மக்கள்!

* * *

நாகரிக வாழ்வு—நல்ல வாழ்வு வாழ்ந்திட மக்களைத் தயார் செய்திடுவதே இன்றைய பணி—முதற்பணி—முக்கியபணி—மக்கட்பணி!

* * *

மக்களிடையே மத மூட நம்பிக்கைகளைப் போக்கி சாதி, சமய பேதங்களையகற்றி, சமத்துவத்தையும், சன்மார்க்கத்தையும் ஏற்படுத்தி, அஞ்ஞானத்தை நீக்கி விஞ்ஞான உணர்வை ஊட்டித் தன்னம்பிக்கையையும், தளராத உழைப்பையும், ஊக்கத்தையும், உண்டாக்கித் தீரவேண்டும்!

* * *

மக்கள் வாழவேண்டும், உலகம் உருப்படவேண்டும், வறுமை ஒழியவேண்டும், உலகத்தில் உண்மை தழைக்க வேண்டும். என எந்த முனிவராவது, எந்தப் பக்தனாவது நாயன்மாராவது கேட்டிருக்கிறார்களா! இல்லையே! பொது நன்மைக்காகக் கடவுளை வரம்கேட்ட பக்தர்கள் யாரையாவது காட்டமுடியுமா? ஒருவரும் கிடைக்க மாட்டார்கள்.

* * *

புராணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பார்த்தாலும், எந்தக் கடவுளும் யோக்கியமான கடவுள்களாகத்

தெரியவில்லையே! பிரமன் திலோர்த் தமையைக் கெடுத்தான்; சிவன் தாருகாவனத்து ரிஷி பத்தினியைக் காழற்றான், இந்திரன் அகலிகையையும், சந்திரன் குருபத்தினி தாரகையையும், மகாவிஷ்ணு சந்திரன் மனைவியையும் கெடுத்தனர். இப்படித்தான் புராணங்கள் சொல்லுகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒழுக்கக் கேடான கடவுளரையா நாம் நமது வாழ்வின் வழிகாட்டிகளாகக் கொள்வது!

* * *

நாங்கள் எடுத்துக்காட்டி விளக்குவதும், ஆபாசங்கள் என்று கூறிக் கண்டிக்கும் ஆண்டவனின் திருவிளையாடல்களும் எங்கள் கற்பனைகள் அல்லவே அல்ல! அவைகள் அத்தனையும் பக்தர்கள், பக்தியோடு படித்துப் பாராயணம் செய்துவரும் புராணங்களில் காணப்படுபவைதான் என்பதை ஆத்திக நண்பர்கள் உணர்ந்து திருந்தவேண்டுகிறேன்.

* * *

ஏதோ சில காரியங்களைச் சடங்குகள் என்றும் சாஸ்திர முறைகள் என்றும் பழைய வழக்கங்கள் என்பதற்காக மட்டும், எந்தவிதமான காரணங்களும் இன்றி நம்மையறியாமலேயே நாம் செய்து வருகிறோம். இவைகளைத்தான் நாம், சரியா? தேவைதானா? என்று சீர்தூக்கிப் பார்த்து முடிவுகட்ட வேண்டும்.

* * *

கொட்டாவி விடும்போது மூன்றுதரம் சிட்டிகை போடுவதும், போகும்போது எதிரே பூனை குறுக்கே வந்தால் சகுனம் சரியில்லை யென்று திரும்பிவிடுவதும், பல்லி சொல்லுக்குத் தரையைத் தட்டுவதும், அதற்குப்

பலன் பார்த்துப் பதைப்பதும் மக்களிடம் எப்படியோ ஏற்பட்டுவிட்ட பழக்கத்தினாலும், அறியாமையினால்தான்.

* * *

மனிதன், தான் வாழவேண்டும்; தன்னைப் போலவே பிறரும் வாழவேண்டும். மனிதர் எல்லோரும் மனிதராகவே வாழ்ந்திடவேண்டும் என்ற மனப்பண்பைக் கொண்டவனாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான், மனித இனம் ஒன்றுபட்டு, நாகரிக வாழ்வு வாழ முடியும்.

* * *

அர்த்தமற்ற திருப்தியும், வெறுப்பான வாழ்வும், சாவை எதிர்நோக்கிய சஞ்சல புத்தியும், கொண்ட சத்தற்ற வாழ்வுதான், இன்றைய மக்களின் பெரும் பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை நிலை; வாழ்க்கைத்தரம்!

* * *

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே, வாழவேண்டும், வளமாக வாழவேண்டும், வாழத்தான் வேண்டும், வாழ்ந்தே திருவோம்; வாழ்க்கையைப் பற்றிய கருத்து இப்படித்தானே இருக்கவேண்டும், மக்களுக்கு!

* * *

தமிழர், தாழ்ந்ததற்குக் காரணம், தமிழகத்தில் தமிழரது எண்ணங்களில் ஏற்பட்ட, பக்தி, புராணம் மோட்சம், நரகம், மேலுலக வாழ்வு, கர்மம், வினை, விதி என்பன போன்ற கருத்துக்கள் புருந்து ஆதிக்கம் செலுத்தினதுதான் என்பது நன்கு விளங்கும்!

* * *

மனிதன், மனிதனாக வாழவேண்டும், மனிதனுக்கு உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் தேவை!

மனிதனது முதற்தேவை, உணவு, உடை இருப்பிடம் என்ற மூன்றும்.

* * *

முதற் தேவையான, முக்கிய தேவையுமான மூன்று தேவைகளைப் பெற்றால்தான் — தேவையான அளவு பெற்றால்தான் மனிதன் மனிதனாக வாழமுடியும்.

* * *

காட்டுமிராண்டியாக, காடுகளிலும் குகைகளிலும் வாழ்ந்து, இலைகளையும் தழைகளையும் உடுத்தி, கிடைத்த கிழங்கையும் கீரைகளையும், வேட்டையாடிய மிருகங்களின் பச்சை இறைச்சியையும் புசித்து வாழ்ந்த நிலையிலிருந்து, மனிதன், மாடமாளிகைகள், கூடகோபுரங்கள் அமைந்த அழகு நகரங்களைக் கட்டி, பட்டு, பருத்தி, கம்பளி போன்ற ஆடைகளை அணிந்து, அரிசி, கோதுமை, கம்பு, கேழ்வரகு முதலிய அறுசுவை ஆகாரங்களைப் புசித்திடும் இன்றைய நாகரிக நிலைமைக்கு வளர்ந்திருக்கிறான்.

இந்த வளர்ச்சிக்கு, மனிதனிடமுள்ள, மற்ற உயிரினங்களிடமில்லாத பகுத்தறிவு முதற்காரணம்; மூலக்காரணமுமாகும்.

* * *

மாறுதலுக்கு, மனித வாழ்வின் மகத்தான மாறுதலுக்கு, மனிதனிடம் உள்ள அறிவே, பகுத்தறிவே அடிப்படை, ஆதாரம், வழிகாட்டி!

* * *

சிந்திக்கத் தொடங்கிய மனிதன் — முதல் சிந்தனையாளன், இயற்கை வளத்தை, தனது வாழ்வு வசதி

யாக அமையும் வகைக்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிய தின் விளைவு, நாகரிக வாழ்வின் ஆரம்பக் கட்டம்; முதல் அத்தியாயம்.

* * *

சிந்திக்கத் தொடங்கிய முதல் சிந்தனையாளன், சுயநலமுள்ளவனாக, தன்னைப் பற்றிய எண்ணத்தை மட்டுமே கொண்டவனாக இருந்து விட்டிருந்தால், இன்றைய உலகம், நாகரிக உலகம் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது!

* * *

இந்த நாட்டிலே ஜாதிதான் மக்களின் இரத்தத்திலே கலக்கப்பட்டிருக்கும் கடு விஷம்—மனதிலே இடக்கு நோயைப் புகுத்திவிட்ட முறை. எனவேதான், பேதமற்ற சமுதாயத்தை—தத்துவத்தை — சமர்தர்மத்தை நாம் காணவேண்டுமானால் முதலில் ஜாதி தொலைந்தாக வேண்டுமென்று நான் சார்ந்துள்ள அறிவியக்கம் பல காலமாகக் கூறி வருகிறது.

* * *

மனதிலே உள்ள தனைகளை நீக்குவது, அவசியமான காரியமென்பதை உணர்ந்து, ஐரோப்பாக்கண்டத்திலே பேரறிவாளர்களான வால்டேர், ரூசோ போன்றார் அறிவுத்துறைப் புரட்சிக்காகப் பணியாற்றினர். அதே விதமான பணி தேவை.

* * *

மனிதனுக்குள் புகுத்தப்பட்ட அச்சம் அவனுடைய அறிவு ஊற்றைப் பாழ்படுத்துகிறது. அதனாலேயே மனிதன் மனம் அலைமோதி நிற்கிறது.

* * *

சாதாரணமாக நாம் பேசுவதில்லையா? சங்கீதம் என்ன சார், பிரமாதம்? சாரீரம் கொஞ்சம் நன்றாக இருக்கவேண்டும்; சுருதியுடன் சேர்ந்து பாடவேண்டும்; 'தாளம் தவறக்கூடாது இவ்வளவு தாளே' என்று பாட ஆரம்பிக்கும்போது தாளே தெரிகிறது. சாரீரம் வித்வானுடன் ஒத்துழைக்க மறுப்பதும், சுருதியுடன் அவர் மல்லுக்கு நிற்பதும், தாளம் அவருக்குச் செய்யும் துரோகமும், அது போலத்தான் சமத்துவம் சமதர்மம் போன்ற இலட்சியங்களைப் பேசுவது சுலபம், சாதிப்பது கடினம்.

* * *

ஜாதி, மத, குல, பொருளாதார பேதங்கள் மக்களை முன்னேற ஓட்டாதபடி, மூச்சுத்திணறும்படி, முதுகெலும்பை முறிக்கும்படி அழுத்துகின்றன.

* * *

மக்களுக்குள் எந்தக் காரணம் கொண்டும் பேத உணர்ச்சியோ, அதனாலான கேடுகளோ இருத்தல் கூடாது.

* * *

உலகிலே மிக மிகச் சிறு தொகையினர்- பேரறிஞர்கள்- சீர்திருத்தக் கருத்தினர்- உலகத்தைத் திருத்தும் உத்தமர்கள், சித்தத்தை சிறையிட மறுத்தனர்; சிந்திக்கத் தொடங்கினர்; புத்தம் புதிய உண்மைகளை கண்டறிந்து கூறினர். உலகின் உருவம், இயல்பு, எண்ணம், ஏற்பாடு எல்லாம் மாற ஆரம்பித்தன.

தட்டை உலகு, உருண்டை ஆயிற்று. மேல் ஏழு கீழ் ஏழு லோகம் என்பது வெறும் கட்டுக் கதை என்பது விளங்கலாயிற்று. சூரிய-சந்திரதேவன், இந்திர தேவன், வாயு, வருணன், அக்கினி என்ற தேவர்களெல்லாம் குடியிருந்து கொண்டு, குதூகலமாக ஆடிப் பாடிக் கொண்டு, ஆரணங்குகளாம் அரம்பை, ஊர்வசி ஆகியோர் புடை சூழ வீற்றிருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம், சுவைமிக்க கற்பனை என்பது தெரியலாயிற்று. கண்ணுக்குத் தெரியாதிருந்த அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளைக் கண்டு பிடிக்கவும், கருத்துக்கு எட்டாதிருந்த கருவிகளை அமைக்கவும் முடிந்தது. பஞ்சாங்கத்துக்குப் பக்கத்திலே அட்லாஸ் வந்து சேர்ந்தது வெற்றிச் சிறப்புடன்.

* * *

வாழ்வாவது மாயம், இது மண்ணாவது திண்ணம். தேவைதானா, இந்தக் கருத்து இன்றும்?

* * *

வாழ்வை நம்பாதே! எதைத்தான் நம்புவது? வாழ்ந்தால் தானே, எதையும் நம்ப முடியும். வாழா விட்டால், வாழ்வழி தேடாது சும்மா இருந்தால் சுகம் வருமா? சோம்பேறி என்ற பட்டமல்லவா, கிடைத்து விடும், சுலபத்தில்!

ஆண்டவனிடம் தீண்டாமை ஏன் ?

ஒருவனைப் பிறப்பால் உயர்ந்தவனாகவும், உல்லாசியாகவும், குருவாகவும் படைத்து, மற்றவனைத் தாழ்ந்த

வனாகவும், உழைப்பாளனாகவும், அடிமையாகவும் அமைக்கிறார் அந்த ஆண்டவன். எல்லோரையும் தன் குழந்தைகள் எனக் கருதும் ஆண்டவன் செயலாக அமையுமா இது?

* * *

எப்படி ஒரே ஆண்டவன், 'ஒருவனை வேதமோது பவனாகவும், மற்றவனை அவன் திருவடி தொழுபவனாகவும் படைப்பார் - அவருக்கு அறிவில்லையா? அன்பில்லையா? அறம் அறியாரா அவர்? அத்தகைய ஆண்டவன் உண்மையில் இருந்தால் அதைவிட நயவஞ்சகப் பொருள் இந்த அகில உலகிலும் இல்லை; இருக்க முடியாது.

* * *

பாடுபட்டும் மக்கள் பஞ்சையாய் வாழும்போது, பரமனுக்குப் பல லட்சத்தில் பதக்கங்கள், வாகனங்கள். என்ன அறியாமை மக்களிடம்?

* * *

ஆண்டவன் அனைவர்க்கும் தந்தை; ஆண்டவன் முன் எவரும் ஒன்றே, எல்லோரும் சமம், பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு இல்லை. ஆண்டவன் உருவமற்ற அருபி; அருளுடையவன்; அனாதைச் சகன்; மனமே கோயில், மக்கள் தொண்டே பக்தி என்ற பரந்த கொள்கை, விரிந்த போக்கு, தெரிந்த பாதை, புரிந்த தத்துவம் வேண்டும்.

* * *

ஆண்டவனை உருவமுள்ளவனாக்கி, ஆனைமுகம், ஆறுமுகம், பன்றியிருவம் படைத்து மனிதத் தன்

மைக்கே புறம்பான மடத்தனங்களை ஏற்றி மனங் குழைவது நன்றா? நவிலுங்கள் நாட்டோரே!

* * *

குந்தக் குடிசையின்றி, உண்ண உணவின்றி, அணிய ஆடையின்றி, மக்கள் நிர்க்கதியாய் நிலவும்போது, ஆண்டவன் பேரால் கோட்டைகள் போன்ற கோயில் களையும், வாகனங்களையும் மண்டபங்களையும் கட்டுகின்றாரே? இது அந்த அன்புடைய ஆண்டவனுக்கு, அருள் படைத்த தந்தைக்கு, உவந்த செயலா? இது அறமெனப் படுமா அன்றி அசட்டுச் செயல் எனப் படுமா என்று ஓர் அரைக்கணம் ஆராயுங்கள் தோழர் சளே உம் அறிவைக் கொண்டு!

* * *

வீணையை மீட்டத் தொடங்கியதும், இசை கேட்க வருபவனின் காதுகளை அடைப்பது போல, எழில்மிகு சித்திரத்தைத் தயாரித்துக் காண வாரீர் என்று அனைவரையும் அழைத்துக் காண வரும் சிலரின் கண்களைக் கட்டியிருப்பது போல, பழச்சாற்றின் இனிப்பைக் கூறிக்கொண்டு, பருகக் கொஞ்சம் தருக என்று கேட்ப வனை விரட்டுவது போல, ஆலயங்களுக்கு மகிமையும், பலனளிக்கும் சக்தியும் இருப்பதைக் கூறிவிட்டு, அங்கு வரக்கூடாது நுழையக் கூடாது என்று சிலரை அல்ல- ஏறக்குறைய எட்டுக் கோடி மக்களைத் தடுத்து வருகிறோம், இன்று நேற்றல்ல, தலைமுறைத் தலைமுறையாக.

* * *

பொருளைக் காட்டி மறைப்பர் குழந்தைகளிடமிருந்து பெற்றோர். நாமோ புனித ஸ்தலங்களின்

பெருமையைக் கூறிப் பூட்டி விடுகிறோம். அங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக மக்கள் வரக்கூடாது என்று. ஏன்?

* * *

கெட்ட பொருளைத் தொடக்கூடாது- குப்பைகளும், நாற்றப் பொருள், ஆகியவைகளிடம் நிச்சயமாகத் தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கத்தான் வேண்டும். அக்கினித் திராவகம், வெடிகுண்டு, விஷம், சீறும்நாகம், கொட்டும் தேள் இன்னும் பலப் பல உண்டு ஆபத்துத் தரக்கூடியவை. அவைகளைத் தீண்டாதிருக்கவேண்டும்- நியாயம் அது. ஆனால் பலகோடி மக்களை, தாய்நாட்டாரை முதாதையர் கால முதற்கொண்டு நம்முடன் வாழ்ந்து வருபவர்களை தீண்ட மாட்டோம் என்று கூறுவது- தீண்டாமையை அனுஷ்டிப்பது- எவ்வளவு வேதனை? எவ்வளவு அர்த்தமற்றது?

* * *

களளக் கையொப்பக்காரன் கரம் கூப்புகிறான்- விபசாரி விசேஷ அபிஷேகம் செய்விக்கிறான் குடிகெடுப்பவன் கும்பாபிஷேகம் செய்கிறான். கொள்ளை இலாபமடித்தவன் வெள்ளி ரிஷபம் செய்து வைக்கிறான். ஒழுக்கக் குறைவு உள்ளவர்கள், அழுக்கு மனம் படைத்தோர், இழுக்கான வழி செல்பவர்கள் ஆலயங்களிலே நுழைய முடியாதபடி தடை உண்டோ? இல்லை.

ஆனால் ஆதித்திராவிடரை மட்டும் ஆலயத்துக்கு வரக் கூடாது என்று தடுக்கிறோம்- நியாயமா?

பெண்ணுரிமை ஒங்க

சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் அதிகம் நடைபெறவேண்டும் என்பதிலும், சீர்திருத்த முறையிலேயே திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதிலும் இன்றைக்கு பெரும்பாலான மக்கள் அக்கரை காட்டத் தான் செய்கிறார்கள்.

* * *

ஆணும் சரி, பெண்ணும் சரி, முன்னதாகவே ஒரு வரைப் பற்றி மற்றவர் நன்றாக அறிந்து தெரிந்து கொண்ட பின்னர்தானே திருமணம் நடைபெறவேண்டுமென்று நாங்கள் கூறுகிறோம்; செய்கிறோம்.

* * *

பல பெண்களை ஓர் ஆண் மணந்து கொள்வதினால் எவ்வளவு கேடுகள் விளைந்தன! எத்தனை பெண்கள் கட்டிய பிறகு, கணவன் முகத்தைக்கூடப் பார்க்க முடியாத பயங்கர நிலையில் தத்தளித்தனர். எத்தனை குடும்பங்களில் கண்ணீர் வெள்ளம் புரண்டோடியது!

* * *

பல மனைவியரை நான் மணப்பேன். என்னைத் தடுப்பவர் யார்? என்று ஆண்மகன் பேசிவந்த காலம் போய் விட்டது.

* * *

மணவாழ்க்கையில் இருவரும் ஒன்றுபட்டு வாழ முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்த நிலையில்

அவர்கள் விவாக விடுதலை பெறும் உரிமை இருக்க வேண்டும்.

* * *

கணவனால் கொடுமைப்படும் மனைவியும் சரி, அல்லது மனைவியினால் தொல்லைக்கு ஆளாகும் கணவனும் சரி, தங்களுக்குள் பிடித்தமில்லாத போது, விவாக ரத்துச் செய்து கொள்ளும் உரிமை பெற்றாக வேண்டும்.

* * *

விவாக ரத்துரிமை இருந்தால், பொறுத்தமற்ற திருமணங்கள் தவறுதலாக நடந்து விட்டாலும் பின்னர் அதனைத் திருத்திக்கொள்ள வழிவகை பிறக்க முடியும். பிடித்த மற்றவர்கள், காலமெல்லாம் கூடி வாழ்வதென்பது நடவாத காரியந்தானே. எனவே, பிடித்தமற்றவர்கள் விவாகரத்து கோரி விடுதலை பெறும் உரிமையைப் பெறுவது நன்மைதானே?

* * *

விவாகரத்து உரிமை வழங்கும் சட்டம் அமுலாக்கப் பட்டுவிட்டால், கண்டபடி திரியும் கணவனை மனைவி தட்டிக் கேட்டு, திருந்தாவிடின், விவாக விடுதலை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். குடிகாரக் கணவனின் கொடுமைக்கு நாளெல்லாம் ஆளாகி அவதியுறும் மனைவி, அவனிடமிருந்து விடுதலை பெற வழி பிறக்கும்.

* * *

ஓத்த கருத்தின்மை ஏற்படும்போது விலகி வாழ உரிமை பெறுவது, இருவருக்கும் நல்லதுதானே. இதனால் சமூகத்திற்கும் நன்மை உண்டு.

* * *

அந்தக் காலம் எது என்பதற்கு 'யாராலும் திட்டமான முடிவு கூறமுடியாது; நிர்ணயத்தையும் காட்ட முடியாது. அந்தக்காலம் என்பது முடிவற்றது. அளவிட்டுக் கூறமுடியாது. அளக்க அளக்க நீண்டு கொண்டே போகிற கஜக்கோல் அது!

* * *

எந்தக் காலத்துப் பழக்கமானாலும் சரி, அது இந்தக் காலத்துக்குப் பொருந்துகிறதா? வாழ்க்கைக்குத் தேவையானதுதானா? அறிவுக்கு ஏற்றதா? என்றுதான் நாம் பார்த்துப் பின்பற்ற வேண்டுமே தவிர, அந்தக் காலத்துப் பழக்கம் என்பதற்காகவும் கண்ணை மூடிக் கொண்டு எதையும் அர்த்தமற்றும், பொறுத்த மில்லாமலும் பின்பற்றக் கூடாது.

* * *

உலகத்தில் மற்ற நாடுகள் எவ்வளவோ முன்னேற்ற மடைந்துள்ளன. இந்த நாடு மட்டுமேதான் எல்லாத்துறைகளிலும் பழம் பெருமை பேசிக் கொண்டும் அந்தக் காலம் என்று கூறிக் கொண்டும் முன்னேறாமல் பின்தங்கிக் கிடக்கிறது.

* * *

நாம் அறிவுத் துறையில் முன்னேற்ற மடைந்தால் தான் நம்மிடமுள்ள பழமைக் கருத்துக்கள் அகலும்; பாசி பிடித்துள்ள கண்மூடிப் பழக்கங்களும் தொலையும்; மதமூட நம்பிக்கைகள் முறியடிக்கப்படும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். சுய மரியாதைத் திருமணங்கள் செய்து கொள்வதும், சீர்திருத்தத் திருமணங்களைப் பரப்புவதும் அறிவுத்துறையில் நாம் முன்னேறுவதற்கான அடிப்படைகளில் முக்கியமானதாகும்.

* * *

சீர்திருத்தம், திருமணத்திலிருந்து துவங்குவது வாழ்
வில் நல்லதொரு நிகழ்ச்சியாகும். எனவே இதைக்
கண்டு யாரும் அச்சப்படத் தேவையில்லை.

* * *

கேவலமான பழக்கங்களையும், அர்த்தமற்ற
திருவிழாக்களையும், பொருத்த மற்ற சடங்குகளையும்
விட்டொழித்தால் தான் நாம் உண்மையிலேயே
முன்னேற முடியும்.

* * *

சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் ஒவ்வொரு குடும்
பத்திலும் நடக்கத் தொடங்கி விட்டால், நாட்டிலே
பரவிக் கிடக்கும் மூடக் கொள்கைகள் தாமாகவே சீந்து
வாரற்றுப் போய் விடுமே! ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட
மணம் செய்து கொள்ளும் இந்த மணமக்களை நான்
பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன்; மனதார வாழ்த்து
கின்றேன்.

உழைப்பாளர் இனம் ஓங்குக!

தொழிலாளின் உயர்வு

பாட்டாளி மக்களின் விடுதலை விழா மேனதினம் நாடு அல்ல இதற்கு எல்லை! பாட்டாளிகள், வாழ்வுக் காக—விடுதலைக்காக—உரிமைக்காக மே தினத்தைக் கொண்டாடுகின்றனர். நாளொன்றுக்கு 8 மணி நேரம் உழைப்பது, 8மணி நேரம் குடும்பத்தினரிடம் குதூகலமாக வாழ்வது, மற்ற 8 மணி நேரம் ஓய்வாக இருப்பது - இந்தத் திட்டத்தை மே தினம் எடுத்துக் கூறுகிறது.

*

*

*

தொழிலாளி, துயரின் உருவமாகிறான். அடிமைப் படுகிறான். வாழ்வு பெரியதோர் சுமை என்று எண்ணுகிறான். இந்த நிலையை மாற்றவேண்டும் என்ற நல் லெண்ணம் கொண்டவர்கள், எட்டு மணி நேர வேலைத் திட்டத்தை வலியுறுத்தினர். அதனை வலியுறுத்த, ஆண்டுதோறும் மே மாதம் முதல் தேதி அன்று விழா நாளாகக் கொண்டாட்டம் நடத்த ஏற்பாடு செய்தனர்.

*

*

*

முதலாளித்துவம் ஒரு மதம் பிடித்த யானை. அந்த யானையைப் பிடித்து, வாழை நாரினால் துதிக்கையைக் கட்டி, அந்தக் கயிற்றை ஒரு வாழை மரத்தில் கட்டி விட்டு, “பார், பார் நான் முதலாளித்துவத்தைக்கட்டிப் போட்டு விட்டேன்” என்று கூறினால் சரியா?

*

*

*

ஜார் மன்னன் ஆட்சியிலே அவனால் இழைக்கப் பட்ட கொடுமைகளை ஒழிக்க எப்படி அந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒருமித்துப் போராடினர்

களோ, பிரான்சிலே பணப்பட்டாளத்தின் கொடுமைகளை எதிர்த்துப் பல பட்டினிப் பட்டாளங்கள் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் புரட்சிச் சக்தியின் மூலம் லூயி மன்னருக்கு அறிவுறுத்தினார்களோ, அதே போன்று நம் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர வேண்டும்; மக்களின் சக்தி ஒன்று திரண்டு, மக்களை வாட்டி வதைக்கும் முதலாளித்துவத்திற்குப் புத்தி புகட்ட வேண்டும்.

* * *

பாட்டாளிகளின் போராட்ட முயற்சியின் இடையிலே ஒரு நாள் ஓய்வு பெற்று நின்று, சென்ற காலவருங்கால கணக்கைப் பார்க்கும் திருநாளே இம் மே நாள். சென்ற காலங்களில் மகத்தான வெற்றிகளைக் காண முடியாவிட்டாலும், கண்ட சிறு சிறு வெற்றிகளை நினைத்து, மகிழ்ந்து, உள்ளத்தை ஊக்குவித்துக் கொள்ளவும், வருங்காலத்தில் ஆற்ற வேண்டிய செயல்களை எண்ணிச் செயலாற்றும் நெறியிலே உறுதி கொள்ளவும் இம் மே நாள் பயன்படுகிறது.

* * *

இன்று தொழிலாளர்களில் பலர் மாயப் பிரபஞ்ச வாழ்வைப் பற்றியும், ஆண்டவன் திருவடியில் இரண்டறக் கலப்பது எப்படி என்பதைப் பற்றியும் சிந்தனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே அதை முதலில் போக்கடிக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு முதலில் வாழ்க்கையிலே உள்ள சலிப்பைப் போக்கவேண்டும். இந்த உலகம் பெரியது, விழுமியது, வளமுள்ளது என்ற விரிந்த மனப்பான்மை அவர்களிடையே தோன்ற வேண்டும். நாம் வாழப் பிறந்துள்ளோம் என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும்.

பஞ்சாங்கமில்லாத வீடுகளை நீங்கள் காண முடியாது.

நாள் பார்க்காத மக்களை நீங்கள் பார்க்க முடியாது.

சகுனம் கேட்காத ஜென்மங்களை நீங்கள் காண்பது அரிது.

மார்கழித் திருநாள் கொண்டாடாத மக்கள் மிகக் குறைவு.

சித்திரா பௌர்ணமிக்குப் பொங்கலிட்டுப் படைக்காத வீடுகளை நீங்கள் பார்க்க முடியாது.

பஞ்சாங்கம் பார்க்கும் பழைய புத்தி அடியோடு ஒழிந்தால் ஒழிய மக்கள் பகுத்தறிவைப் பெற முடியாது.

* * *

கோழியோடு அதிகாலையில் விழித்தெழுந்து கோட்டானேடு தூங்குகிறான் நம் தொழிலாளி! ஓயாமல் உழைத்து உழைத்து அருமையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறான். ஆனால் அவன் வாழும் வாழ்க்கை எப்படி? சுருங்கச் சொன்னால் அவன் வாழ்வது மிருக வாழ்க்கைதான். நாகரிக நாட்டிலே, தன்னரசு தழைத்து ஒங்குவதாகச் சொல்லும் இந்த நாட்டிலே தொழிலாளி மிருக வாழ்க்கை வாழ வேண்டியிருக்கிறது. மிருகங்களுக்கு கிடைக்கும் ஓய்வுகூட ஏழைத் தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கவில்லை. உற்பத்தியைப் பெருக்கும் தொழிலாளி உயர முடிகிறதா?

* * *

ஆலைத் தொழிலாளி சகுனத்திலே நம்பிக்கை வைத்திருப்பது விசித்திரமானது. அமெரிக்காவிலிருக்கும்

தொழிலாளிகள் சகுனம் பார்ப்பதில்லை. ரஷ்யாவில் உள்ள தொழிலாளி சகுனம் என்றால் என்ன என்று கேட்பார். சகுனம் பாராத மேலை நாட்டுத் தொழிலாளிகள், கடிகாரத்தைக் கவனித்து நடக்கிற மேனாட்டினர், முன்னேற்றத்தின் உச்சியிலே இருக்கிறார்கள். நம் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள், கடிகாரத்திற்கு மதிப்புத் தருவதில்லை. கடிகாரம் வாங்கப் பணமில்லாமலே பஞ்சாங்கம் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு இராகு காலம் பார்க்கிறார்கள்; சகுனம் பார்க்கிறார்கள்; இன்னும் தாழ்ந்த நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள்.

* * *

உலகம் மாயம் இல்லை. உழைப்பவன் வாழ்வும் மாயமன்று. ஆனால் உழையாதவன் உல்லாசத்தில்தான் மாயம் இருக்கிறது.

* * *

மனிதன் உணவு உண்கிறான்; மிருகமும் உணவு உண்கின்றது. மனிதன் காதல் புரிகிறான். மிருகமும் காதல் புரிகிறது. மக்களிலே ஆணும் பெண்ணும் மருவுகின்றனர். விலங்குகளிலும் அப்படியே. ஆனால் மிருகத்திற்குத் தேவைக் கேற்ற வசதி இருக்கிறது. மனிதனுக்கோ தேவைக்கேற்ற வசதி இல்லை.

* * *

நாட்டிலே ஒரு குலம் பாடுபடாது உண்டு உறங்கிக் கிடக்க, மற்றவர் உடல் தேய, உள்ளமும் உணர்வும் தேய, உழைத்துக் கெடுவதா?

* * *

பண்ணைகளில் பாடுபட்டுப் பயிர் செய்வது சீரகச் சம்பா, கிச்சிவிச் சம்பா இன்னவித உயர் வகுப்புப் பயிர்கள். ஆனால் அவன் உண்பது கால் வயிற்றுக் கஞ்சி.

அதுவும் கம்பங் கூழோ கேழ்வரகுக் கஞ்சியோதான். பாட்டாளி பாடுபட்டுக் கட்டுவது மாட மாளிகைகள், கூட கோபுரங்கள் போன்ற மனைகள், நான்குக்கு ஐந்தனுக்கு அரண்மனைகள்; அவைகளை நிமிர்ந்து நோக்கினால் கழுத்து வலிக்கும். ஆனால் அவன் அண்டியிருப்பது குனிந்து நுழைய வேண்டிய குடிசை! ஏன் இந்தப் பேதம் இந்த நாட்டிலே?

* * *

பணக்காரன் குளம், குட்டைகளுக்குச் சமமானவன்; முதலாளி ஊற்றுக்குச் சமமானவன். மழை பெய்தால் குளம் குட்டைகளில் நீர் இருக்கும்; இன்றேல் வரண்டு விடும். ஆனால் ஊற்றோ என்றும் நீர் சுரந்து கொண்டே இருக்கும். இத்தகைய பேதம் இருக்கிறது பணக்காரனுக்கும்- முதலாளிக்கும்.

* * *

உழைக்க ஒரு குலம், அதனை உறிஞ்சப் பிறிதொரு குலம் என்ற நியதி நியாயமா?

* * *

‘தோழமை’—ஆழ்ந்த கருத்துள்ள அழகான சிறு சொல்.

* * *

ஒற்றுமை-கூட்டுறவு-ஒப்பந்தம்-கூடிவாழ்தல்-நட்பு-அன்பு-என்றுள்ள எத்தனையோ பதங்களும், ஒவ்வொரு அளவுவரை மட்டுமே சொல்லக் கூடியவை-முழுத்திருப்தி தருபவையல்ல-தோழமை என்ற நிலையை அடையும் படிக்கட்டுகள் இவை-ஆனால் தோழமை, இவ்வளவுக்கும் மேலான ஓர் நிலை, பேதம் நீங்கிய,

நீக்கப்பட்ட அல்லது கவனிக்கப்படாத நிலை அல்ல-
பேதம் ஏற்படாத நிலை-ஏற்பட முடியாத நிலை.

*

*

*

ஒருவரை ஒருவர் கண்டவுடன் முகமலர்ச்சி சிரம-
மின்றி ஏற்படவேண்டும்- பயன் கருதி அல்ல- அர்த்த-
மற்று அல்ல-கண்டதும் களிப்பு-நம்மைப்போல ஒருவன்
என்ற நினைப்பிலிருந்து அந்தக் களிப்பு மலரவேண்டும்.
அதுவே தோழமை!

*

*

*

சமதர்மம்-ருசிகரமான வார்த்தை-நாட்டிலே இன்று
பலராலும் பேசப்பட்டு வரும் இலட்சியம். பலராலும்
என்றால் உண்மையிலேயே அந்த உயர்ந்த இலட்சியத்-
திற்படி சமூகம் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

*

*

*

நீதியையும் நேர்மையையும், சமுதாயத்தில்
அமைதியையும், சுபீட்சத்தையும் விரும்பும் எவரும்,
தொழிலாளர் பிரச்னையை அலட்சியப்படுத்தி
விடவோ, அல்லது அடக்கு முறைகளால் அழித்து
விடக் கூடுமன்றோ எண்ண முடியாது.

*

*

*

ஈந்த ஸ்தாபனமும், ஐக்கியத்தை, ஒற்றுமையைக்-
கொண்டதாக இருந்தால் மட்டுமே வலிவுடன் விளங்-
கும், பயன் விளையும்.

*

*

*

ஸ்தாபனம்-அதாவது அமைப்பு-பலருடைய எண்-
ணங்களைத் திரட்டி, பலருடைய சக்திகளை ஒருங்கு-
சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓர் பொது இடம்-ஓர்
பாசறை. பாசறையிலே, பலவிதமான போர்க்கருவிகள்

களும் வீரர்களும் தேவை-கருவிகளின் எண்ணிக்கையும்-
வகையும் வளர்ந்து கொண்டு இருக்க வேண்டும்.
பாசறையின் உபயோகம் அதிகப்பட வேண்டுமானால்
வாள் மட்டும் போர்போல் குவித்து வைத்துக்கொண்டு
கேடயம் தேடாமல் இருப்பதோ, வில்களைக் குன்றெனக்
குவித்துக் கொண்டு அம்புகள் இல்லாமலிருப்பதோ,
துப்பாக்கிகளைக் கிடங்குகளில் குவித்துவைத்துக்
கொண்டு, வெடிமருந்து தேடாமலிருந்து விடுவதோ,
இவையாவும் ஒழுங்காகவும், தேவைக்கேற்ற அளவும்
இருந்து, இவைகளைத் திறம்பட உபயோகிக்கும் ஆற்ற-
லுக்கு வீரர்கள் இல்லாதிருப்பதோ, வீரர்கள் இருந்தும்,
இவர்களை நடத்திச் செல்லும் படைத்தலைவன் இல்லா-
திருந்தால், பாசறை இருந்து என்ன பயன்? அழகிய
சிலைபோல் இருக்குமே தவிர பயன் தரும் மனிதராக
இருக்க முடியாது.

*

*

*

குறைகளை உணர்ந்து, அவைகளுக்குக் காரணம்
யாவை என்பது பற்றிய விவாதத்திலே ஈடுபட்டு,
உண்மைக் காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து, பிறகு அவை
களைப் போக்கிக் கொள்ள, தனித் தனியாக முயற்சித்துப்
பார்த்து, முடியாது போன பிறகு தொழிலாளர்கள் ஓர்
ஸ்தாபனரீதியாகத் தமது குறைகளை எடுத்துக் கூறித்
தான் பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்-
தனர். தங்களின் வாழ்க்கை முறையும், தொழில் முறை
யும், தங்களுக்குள்ள வாழ்க்கை வசதிக் குறைவுகளும்,
எல்லா தொழிலாளருக்கும் ஒரே விதமானதாக இருக்கக்
கண்டு, அனைவருக்கும் ஒரே வகை வியாதி என்று தெரி-
வதால், அனைவரும் ஒரே வகை மருந்து தேடவேண்டும்.
என்று முடிவு செய்து, ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தினர்.
இந்தப் பொதுத் தன்மை கெடாதிருக்கு மட்டும்,

ஸ்தாபனம் அவசியமானது என்பது மட்டுமல்ல,
பயனுள்ளதுமாகும்.

*

*

*

பொதுத்தன்மை பலமாக இருக்க வேண்டுமானால்,
ஸ்தாபனம், மிக மிக நியாயமான கொள்கைகளின் மீது
கட்டப்பட வேண்டும்.

*

*

*

அண்ணன் அறியாதபடி தம்பி செலவிடும் பத்து
ரூபாய்—அண்ணன் தம்பி என்ற பாசத்தால், சில
நாட்களுக்குக் குடும்பத்தை எவ்விதத்திலும் பாதிக்கா-
மலிருக்கும்—ஆனால் சில காலத்துக்குத்தான்—
எப்போது மல்ல. தம்பியின் பழக்கமே அண்ணன்
அறியா வண்ணம் தன்னலத்துக்காக நடந்து கொள்வது
என்றாகி விட்டால், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை நிலை
நிறுத்த, எந்த விதமான பந்த பாசம் பேசியும், பழைய
கதைகளைச் சொல்லியும், இராமனையும் இலட்சுமணனையு-
ம் துணைக்கு அழைத்தும் முடியாததாகிவிடும்.
குடும்பம் பிளவுறும்; பிரியும். அண்ணன் தம்பிக்குள்ளாக
ஒரு குடும்பத்திலேயே, இந்த நிலை என்றால், ஒரு
ஸ்தாபனத்தின் தலைவருக்கும் துணைத் தலைவருக்கும்
ஸ்தாபனத்தில் மற்ற ஐக்கிய உறுப்பினருக்குமிடையே,
கடைசி வரையில் பாசம் ஒன்றை மட்டும் கொண்டு,
அன்பு உண்டாக்கி ஸ்தாபனத்தை உடையாதபடி
பார்த்துக் கொள்ள முடியாது.

*

*

*

ஸ்தாபனம் ஏற்படச் செய்வதற்குக் கொள்கைகள்
தேவை என்பது, கட்டடம் கட்டுவதற்கு அதற்குரிய
சாமான்கள் தேவை என்பது போன்றது. கட்டடம்
அமைக்கும் கடினமான காரியத்துக்கு, அதற்கான

திறமை வாய்ந்த கட்டட வேலைக்காரர் தேவைப்படு-
வது போலச் சில குறிப்பிட்ட கொள்கைகளை அடிப்-
படையாகக் கொண்டு ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்க,
திறனும், உறுதியும் கொண்ட அமைப்பாளர் தேவை.

*

*

*

பெரியதோர் மாளிகையில், ஒரு சிறிய ஜன்னல்
அவ்வளவு முக்கியமானதல்ல—அந்த ஜன்னல் இல்லா-
மற் போனாலும் மாளிகை இருக்கத்தான் செய்யும்.
அடிப்படையும் குறுக்குச் சுவரும், மேல் அமைப்பும் சரி-
யாக இருக்கு மட்டும், ஜன்னல் இருந்தாலும் எடுப்-
பட்டாலும், கெட்டாலும், மாளிகைக்கு ஒரு சேதமு-
மில்லை. ஆனாலும் மாளிகையிலே அக்கரை உள்ளவர்கள்,
அந்தச் சிறு ஜன்னலைக் கூடத்தான் கவனித்துக் கொள்-
வார்கள் கெடாதபடி. ஜன்னலை மட்டுமல்ல, அதன்
கம்பிகளிலே ஒன்று கெட்டாலும், கவலைப்படுவர்.
ஏனெனில், ஜன்னலின் கம்பி கெட்டுக் கள்ளனோ காற்று
மழையோ உள்ளே புகுந்து அதன் விளைவாக மாளி-
கைக்கு நஷ்டமும் கஷ்டமும் ஏற்பட்டு விடக் கூடுமே
என்ற யூகம், மாளிகைக்காரருக்கு இருக்கும். எனவே,
அவர் ஜன்னலின் கம்பி, மாளிகையின் அடிப்படை
அல்ல என்ற போதிலும், அதனையும் தான் அக்கரை
யுடன் கவனித்துக் கொள்வார்; ஸ்தாபனங்களிலும் இது
போலத்தான். தொழிற் ஸ்தாபனங்களின் ஐக்கியமும்
பலமும் கெடாதிருக்க வேண்டுமானால், ஜன்னல் கம்பி-
யையும் ஐக்கிரதையுடன் கவனிக்கும் மாளிகைக்காரர்
போல், ஸ்தாபனத்தின் சகல உறுப்பினரையும்,
கவனித்து, கட்டுக் கோப்பு கெடாதபடி பார்த்துக்
கொள்ள வேண்டும்.

பெரிய மரங்களை மாளிகை மண்டபத்துக்குத் தூண்களாக அமைத்து விட்டால் மட்டும் போதாது. மிக மிகச் சாதாரணச் செல், மரத்திலே சிறு துளைகளிலே புகுந்து கொள்ளாதபடியும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்—செல் அரிக்க ஆரம்பித்தால் செம்மரமும் சரி, எம்மரமும் சரி கெடும்.

*

*

*

தாங்கும் சக்தி தாக்கும் சக்தி இரண்டும் ஒரு சேர ஸ்தாபனத்துக்குத் தேவை. அதற்கேற்ற வகையிலே அந்த அமைப்பு இருக்க வேண்டும்—இருக்க வேண்டுமானால், இருவகை சக்திகளையும் திரட்டவும், திரட்டியதை உபயோகிக்கவும், ஏற்ற தகுதி படைத்தவர்கள் ஸ்தாபனத்தில் இருக்க வேண்டும். ஒருவர் இருப்பது மற்றவருக்கு வலிவு என்ற எண்ணம், குன்றாது, குறையாது இருக்க வேண்டும். அந்த எண்ணத்தாலேயே ஸ்தாபனத்தின் ஐக்கியத்தைக் குன்றாமல் காப்பாற்ற முடியும்.

*

*

*

அடிப்படை பலமாக இருந்தால் மாளிகை கெடாதிருப்பது போலக் கொள்கை பலமிருந்தால் ஸ்தாபனம் கெடாது.

*

*

*

ஸ்தாபன ஐக்கியம், ஒரு முறைபாடுபட்டுச் சாதித்து விட்டு, அதைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டு இனிக் கவலை இல்லை என்று இருந்து விடக் கூடிய ஒரு சம்பவமல்ல. எப்போதும் விழிப்போடு இருந்து கொண்டு அவ்வப்போது பழுது பார்த்துக் கொண்டு இருந்தால் மட்டுமே காப்பாற்றக் கூடிய ஓர் அற்புதமான ஜீவ சக்தி. ஸ்தாபனத்தின் பலமும் பயனும், அந்த

ஐக்கியத்தை—ஒற்றுமை உணர்ச்சியைப் பொறுத்தே இருக்கிறது.

*

*

*

வீணை உயர்தரமானதால், வித்வானும் தேர்ந்தவர்தான். ஆனால் ஒரு நரம்பு மட்டும் ஓரிடத்தில் தளர்ந்து இருக்கிறது என்றால், வீணையின் நாதமும் கெடும்; வித்வானின் நாதமும் பாழ்படும். ஸ்தாபனத்தின் ஐக்கியம் சங்கீதத்துக்கு உள்ள கருதி ஞானத்தைப் போன்றது—மிக மிக ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

*

*

*

முதலாளிகளுக்கு கிடைக்கும் லாபம் அவர்கள் மேனிமினுக்குக்குப் பயன்படுத்தும் அளவு இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு, குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குப் போதுமானதைத் தவிர மீதிப் பணத்தை வரி போட்டு அரசாங்கம் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

*

*

*

தனிப்பட்ட எவரும் எந்த தொழிற்சாலையையும் எடுத்து நடத்த அனுமதிக்கக் கூடாது. முதலாளிகளிடம் இருக்கும் எல்லா ஆலைகளையும் அரசாங்கம் கைப்பற்றிக் கொள்ள வேண்டும். எல்லா தொழிற்சாலைகளையும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் அதில் கிடைக்கும் லாபம் அரசாங்கத்தைச் சாரும். எந்தத் தனிப்பட்ட முதலாளியையும் சாராது. அதனால் முதலாளித்துவம் வளராது; பூண்டே இல்லாமல் ஒழிந்து விடும்.

*

*

*

முதலாளிகள், அதிக சரக்கைத் தயார் செய்து, அகண்ட தன் நாடு பூராவிலும் விற்று, நிறைய லாபம் சம்பாதித்து பெரிய முதலாளிகள் ஆகிறார்கள். இம்முறையை ஒழிக்க வேண்டும். முதலாளிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் வரையில்தான் வியாபாரம் செய்யலாம். அதற்குமேல் செய்ய வேறு அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற வேண்டும் என்ற முறை இருக்க வேண்டும்.

*

*

*

ஓய்வு நேரம் - வேலை கிடைத்து அதிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு வேலை நேரம் போக, மிச்சமிருக்கும் பொழுது வேலை செய்யும் நிலையில் இல்லாதவர்களின் 'காலம்' - ஓய்வு அல்ல - அது ஓய்வுதான். வேலை கிடைக்காததால் வேலை செய்யாது இருப்பவர்களுக்கு கிடைத்திருப்பது 'ஓய்வு' அல்ல திகைப்பு. வேலை செய்யும் மனப்பான்மையற்றவர்கள் காலத்தைக் கொலை செய்வது 'ஓய்வு' அல்ல - அது சோம்பல். ஆக, யாராவது ஒரு வேலையும் செய்யாது இருக்கும்போது அவர் ஓய்வாக இருக்கிறார் என்று கூறிவிடுவது கூடாது.

*

*

*

பொது மக்களின் பெரும்பாலானவர்களுக்குக் கிடைக்கும் 'ஓய்வு' இருக்கிறதே, அதையே நாகரிகத்தின் அளவுகோலாகக் கொள்கிறார்கள் நல்ல அறிவாளர்கள்.

*

*

*

உழைப்பு, உருக்குலைந்து விடக் கூடாது - உடலையும் சரி, உள்ளத்தையும் சரி, வாழ்விற்காக வசதி தேடுவதற்கு உழைத்து, அந்த உழைப்பினாலே, உருக்குலைந்து போகும் நிலை மனிதனுக்கு ஏற்படுமானால், அவன்

முட்டையிட்டதும் செத்து விடும் கோழி. அரும்பு விட்டதும் பட்டுப்போகும் செடி போலப் பயன் காணாமலும் பயன் தாராமலும், போய் விடுகிறான்.

*

*

*

உழைப்பு, நம்முடைய உடலையும் உள்ளத்தையும் சிதைத்து விடவில்லை. வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கும் குடும்ப வளர்ச்சிக்கும் வளத்துக்கும் தக்க வருவாயைத் தருகிறது. இந்த வருவாயைப் பெறுவதற்காக உழைத்த நேரம் போக மிச்ச நேரம் ஓய்வு கிடைக்கிறது என்ற நிலைமை நாட்டு மக்களின் பெரும்பான்மையினருக்கு ஏற்பட்டால்தான், ஓய்வு நேரம். சமூகத்தின் தரத்தையும் மனப்பண்பையும் உயர்த்திக் கூடிய சக்தி பெறும்.

*

*

*

இயற்கை நம்மைத் துரோகம் செய்து விட வில்லை. மற்ற நாடுகளிலே உள்ளதைவிட, இயற்கை வளம் இங்குக் கண்டவர்கள் பொருமைப் படும் அளவிற்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. என்றாலும் தொழில் வளம், தொழில் திறம் போதுமான அளவு பெருகாததால் தரித்திரம் தாண்டவமாடக் காண்கிறோம்.

*

*

*

பெரும்பான்மையினருக்கு ஓய்வு கிடைத்து, அந்த ஓய்வை தக்கபடி பயன் படுத்தினால்தான் பாடுபடுபவருக்கு மேலும் தொடர்ந்து பாடுபடவும், திறமையுடன் பாடுபடவும் முடியும் - பிறகு பொதுச் செல்வம் வளரும்; சீர் உண்டாகும்; நாடு செழிக்கும். இவைகள் எல்லாவற்றையும்விட, மனித மாண்பு மலரும். உழைத்தோம், வாழ்வின் பயனைப் பெறுகிறோம் என்ற களிப்பு முதலிலே

ஏற்படவேண்டும். பிறகுதான் ஓய்வைச் சுவைக்க முடியும்.

* * *

வேலை, மனிதத் தன்மையை மாயக்காத அளவு - இருக்க வேண்டும்.

* * *

ஓய்வு சிலருக்கு - வேலை பலருக்கு என்ற - முறை மாறினாலொழிய ஓய்வு சமூக உயர்வுக்குப் பயன்படும் பண்பு ஆக முடியாது.

* * *

வாழ்க்கைத் தரம் மட்டமாக இருக்கும் சமூகத்திலே, ஓய்வு கிடைத்துப் பயனில்லை, பொருளும் இல்லை. வேகாத பண்டத்தை வெள்ளித் தட்டிலே வைத்துத் தரும் வீண் வேலையாகும்.

* * *

ஓய்வு - உயர்ந்த பண்புள்ள நண்பன் மூலம் நாம் என்ன பெறமுடியுமோ அவ்விதமான மனமகிழ்ச்சியைத் தருவதாக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது இன்றுள்ள சமூக, பொருளாதார அமைப்பு முறையில், சாத்தியமாகுமா என்பது மிகமிகச் சந்தேகம்.

* * *

உதக மண்டலத்து வனப்பு, கொடைக்கானல் குளிர்ச்சி, குற்றாலக் கவர்ச்சி, இவைகளைக் கண்டு களிக்கும் பொழுது போக்கு - ஓய்வு - எவ்வளவு பேருக்குக் கிடைக்க முடியும்? வாழ்க்கைத் தரம் பொதுவாக உயர்ந்தாலொழிய இத்தகைய 'உல்லாசம்' சிலர் சொல்லப் பலர் அதிசயிக்கும் பேச்சளவாகத்தான் இருந்து தீரும்.

இளைஞர் ஏறுகள்!

வாலிபர் முழு வாழ்வுபெற

சிற்பியிடம் கற்பாறை தரப்படுகிறது. அவன் வேலைக்கான மூலப் பொருள் - இனி அவனுக்குத் தேவை சிறிய உளியும், பெரிய உள்ளமும்; சுதந்தர இந்தியாவிலே, இதுபோலவே, வாலிபர்களுக்குப் பகுத் தறிவும், சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் தேவை - புது வாழ்வு பெற - முழு வாழ்வு பெற.

* * *

வாலிபர்கள், உரிமைப் போர்ப்படையில் ஈட்டி முனைகள். அவர்தம் உள்ளத்தில் புரட்சிப் புயலிருக்கும் வாழ்க்கை எனும் பொய்கையிலே, விசாரம் என்னும் நஞ்சு கலக்கப்படாத பருவம்.

* * *

சந்தனக் காட்டைக் கடந்து மணமும் குளிர்ச்சியும் மருவி மக்களை மகிழ்விக்க வருகிறதே தென்றல் அது போன்றது வாலிபம்.

* * *

மாயா வாதமும், மனமருட்சியும் வாலிபர்களிடம் நெருங்க நடுங்கும். வெட்டிப் பேச்சைத் தட்டி நடக்கும் தீரன் வீணரின் கொட்டத்தை அடக்கியாக வேண்டும் என்ற வீரம், ஆபத்துக்குப் பொருட்படுத்தாமல் அநீதியைக் கண்டால் கொதித்தெழுந்து தாக்கும் பண்பு, வாலிபர்களிடையே மிகுந்திருக்கும்.

* * *

முடியுமா? காலம் சரியா? போதுமான பலம் இருக்கிறதா? நாளைவரை பொறுத்திருக்கக் கூடாதா?

என்பன போன்ற பேச்சுக்கள் வாலிபர்களுக்கு இனிப்பாக இரா.

* * *

வாலிபர்கள் நடமாடும் எஃகுக் கம்பிகள், அகத்திலே அருவிபோல் ஆர்வம், முகத்திலே வீரக்களை, செயலிலே துடிதுடிப்புக் காணப்படும். தலை குனிந்து நிற்பது பெருமூச்செறிவது, நம்மால் முடிகின்ற காரியமா என்று இழுத்துப் பேசுவது, ஆகிய முறைகள் அவர்களுக்குப் பிடிக்காதன. அவர்கள் செயலாற்றும் வீரர்கள்.

* * *

உரிமைக்காகப் போராடிய உத்தமர்கள், அக்கிரமங்களை அழிக்க அனைத்தையும் அர்ப்பணித்த தியாகிகள், மக்கள் வாழ உழைத்த மாவீரர்கள், ஆகியோர் பற்றிய வரலாறு படித்தறிந்த அவர்கள் சிந்தனையிலே நம்மாலாவதென்ன பராபரமே, என்ற பஜனைப்போக்கு ஏற்பட முடியாதல்லவா? ஆகவேதான் வாலிபர்கள் விழுவிறுப்புடன் காணப்படுகின்றனர்.

* * *

என் நாடு பொன்னாடு: எங்கும் இதற்கு இல்லை என்று மார்தட்டுகிறான் வாலிப வீரன். நாட்டின் நிலை உயர வேண்டும்; வளம் பெருக வேண்டும். செல்வம் வளர வேண்டும்; தொழில் செழிக்க வேண்டும்; ஒருவர் ஒருவரை அடக்குவது; சுரண்டுவது மேல் சீழ் என்று பேதம் காட்டுவது: விசாரத்தோடு விண்ணை அண்ணாந்து பார்ப்பது: வாழ்வாவது மாயம்; மண்ணாவது திண்ணம் என்று வேதாந்தம் பேசுவது; பிறவா வரம் தாரும் என்று சலிப்புச் சிந்து பாடுவது ஆகிய போக்கு

முறையும் மாறி, “எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்” என்று பாரதியார் சொன்னபடி அனைவரும் உரிமையுடன் உவகையுடன் வாழவேண்டும். நாடு பூந்தோட்டமாக விளங்கி, நானிலத்தோர் கண்டு புகழும் நிலை அடைதல் வேண்டும் என்பது வாலிபர்களின் இன்பக்கனவு.

* * *

சுதந்திரம் - விடுதலை - என்றால், சட்டசம்பந்தமான சொற்களின் மாற்றம் என்றல்ல வாலிபன் எண்ணுவது. புதிய நிலை - புது அழகு - புது உருவம் புதிய மகிழ்ச்சி நாடு புதுக்கோலம் கொள்வது என்றே கருதுகிறான்: உண்மையும் அதுதான்.

* * *

சுதந்திர இந்தியாவிலே, வளைவுகளை நிமிர்த்த படுகுழிகளை மூட, பாதைகளைச் செப்பனிட, சூது மதியினரை அடக்க, சொந்த மதியற்றோருக்கு அறிவு புகட்ட, சுரண்டுவனை அடக்க, சோர்ந்திருப்பவனுக்கு உரம் ஊட்ட, பஞ்சம் வராமல் தடுக்க, படிப்பைப் பரப்ப, தொழிலை வளர்க்க, வாலிபத்தை வளமாக்க - எண்ணப் போனால் மளமள வென்று பலப்பல வேலைகள் தெரியும் மனக் கண்முன், இவைகளைச் செய்யவேண்டும். அதற்கான உறுதிவேண்டும். செய்வதைத் திருந்தச் செய்ய வேண்டும்.

* * *

பழமை பயங்காட்டும்; வைதீகம் மிரட்டும்; ஜாதி எதிர்க்கும், சம்பிரதாயம் சீறும்; குருட்டுக் கோட்பாடுகள் முரட்டுப் பிடிவாதங்கள், அர்த்தமற்ற பற்று பாசங்கள், இவைகளெல்லாம் இருண்ட மண்டபத்திலே வட்டமிடும் வெளவால்கள் போலக் கிளம்பும். உற்றார் உறவினர், அண்ணன் தம்பி, பெற்றோர் பெரியவர்கள், எங்

கெங்கேயிருந்தோ எதிர்பாராத இடத்திலிருந்தெல்லாம் எதிர்ப்புக் கிளம்பும், இவைகளைக் கண்டு அஞ்சாமல் அயராமல், பணி புரியும் பண்பு வாலிபருக்குத் தேவை.

* * *

மனிதன் மனிதனாக வாழ வழி கண்டுபிடிக்கும் மகத்தான வேலை, வாலிபர்கள் முன் இருப்பது, நாட்டின் இயற்கை வளத்தையும், மக்களின் மன வளத்தையும் பெருக்கும் பெரும் வேலை இருக்கிறது. புதிய வாழ்வு அமைக்கும் பொறுப்புள்ள வேலை; இதற்குப் பல பொருள் பற்றிய அறிவும் எதையும் பகுத்தறியும் தன்மையும், காரணம் கண்டே எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் போக்கும் அறிவுடன் தொடர்புகொண்ட ஆற்றலும், மக்களிடம் மட்டற்ற அன்பும், அவர்களை வாழச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையும், அவர்கள் அனைவரும் வஞ்சிக் காமல், சுரண்டாமல், அடக்கி ஆளாமல், அடிமைப்படாமல் வாழக்கூடிய விதத்தில் நாட்டின் வளத்தையும் முறையையும் புதுப்பிக்கமுடியும் என்ற எண்ணமும், பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் வழுவல என்ற எண்ணமும், வாலிபர்களுக்குத் தேவை.

* * *

வாலிபர்கள் ஆசிரியர்களாக வேண்டும். உலகத்தைக் கிராமத்தாருக்குக் காட்டவேண்டும். வாலிபர்கள் வைத்தியர்களாகவேண்டும். உடல் உள்ளம் இரண்டிலும் உள்ள நோய் தீர்க்கும் மருந்தளிக்கவேண்டும். வாலிபர்கள் பாலம் அமைக்க, நீர்த்தேக்கம் அமைக்க, உழவு முறையை மாற்றப் பணிபுரியவேண்டும். பழமையின் பிடியிலிருந்து மக்களைப் பக்குவமாக விடுவித்துப் புதுமையின் சோபிதத்தைக் காட்டிப் புத்துலகு அமைக்கவேண்டும் வாலிபர்கள். இதற்கான திறமும் தீரமும் தேவை. அறிவு ஆராய்ச்சி தேவை. இதற்கான வெளி உலகத் தொடர்பு தேவை.

கலைப் புரட்சி

கலை உணர்ச்சி !

கலை, ஓர் இன மக்களின் மனப்பண்பு; அவ்வின மக்களிடையே தோன்றும் தெளிவு, வீரம், ஆகியவற்றின் எடுத்துக்காட்டு. எனவே, கலை இனவளர்ச்சிக்கு ஏற்றபடி. மாறியும், விரிந்தும் வருமென்பதே நுண்ணறிவின் துணிபு.

* * *

இனத்துக்கோர் கலையும், இடத்தின் இயல்பு, தட்ப வெட்பம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ற முறையிலும், கலை உண்டாகும், வளரும், மாறும்.

* * *

தமிழ் இசை உணர்ச்சி பெருகி, வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. தன்மதிப்புப் பாடல்கள் தமிழகத்தில் பாடப்பட்டு பரவி வருகின்றன.

* * *

நாடகத் துறையிலேயும், நல்லதொரு மாறுதல், மறுமலர்ச்சி தோன்றிவிட்டது. நல்லறிவுப் பாதைக் கான நாடகங்கள் சூழ்நிலையால் பரிதவித்திடும் மனிதரைப் பற்றிய நாடகங்கள் நடிக்கப்படுகின்றன.

* * *

முத்தமிழ், நாடெங்கும் முழங்கப்படுகிறது. முத்தமிழ், தமிழர் வாழ்வும் வளமும் பற்றிய அக்கரை கொண்ட முறையில், துறையில், நல்ல வாழ்வுக்கான கருத்துக்களைப் பரப்பிடும் பணியில் பயன்படுத்தப் படு

கின்றன என்ற செய்திகள் ஓரளவுக்கு மனமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன.

*

*

*

இன்று இசையரங்குகளிலே, தனி அரசு செலுத்திடும் தியாகராஜ கீர்த்தனங்களின் ஆரம்ப நிலை என்ன? எந்த அளவிற்கு அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்.

*

*

*

தியாகராஜ கீர்த்தனங்கள் ஆரம்பத்தில் பஜனை மடங்களில் பாடப்படும் வெறும் பக்திப் பாடல்களாக மட்டுமே மதிக்கப்பட்டன - கையாளப்பட்டன.

நாளடைவில் காஞ்சிபுரம் நயினாப்பிள்ளை அவர்கள் அவற்றிற்கு இராகம், தாளம், பல்லவி முதலிய இசை அமைப்புக்களைப் பிரித்துப் பாகுபடுத்திப் பாடிக்காட்டினார் முதலில்.

நயினாப்பிள்ளை அவர்கள் செய்த மாறுதல் இசை துறையிலே மாறுதலை உண்டாக்கிவிட்டது! இதன் பின்னரே தியாகராஜ கீர்த்தனம் இசைவாணர்களின் திறமையை எடுத்துக்காட்டிடும் கருவியாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது.

*

*

*

இந்த முறையிலேதான், பயன் கருதிச் செய்யப்படும் எந்த மாறுதலும், மறுமலர்ச்சியும், அதற்கான முயற்சியும் ஆரம்பத்திலே தரம் தாழ்ந்தவைகளாகக் கருதப்பட்டாலும், அவை தரும் பயனுள்ள விளைவுகளால் பலவித நன்மைகள் நிச்சயம் ஏற்படுகின்றன.

இசைத் துறையிலும் பழமையை நீக்கிப் புதுமை எண்ணங்களையும், நல்வாழ்வுக் கருத்துக்களையும் புகுத்திப் பயன்படுத்தவேண்டும்.

*

*

*

ரேடியோவைத் திருப்பினால் “ஏன் பள்ளி கொண்டரையை ஸ்ரீ ரங்கநாதரே” என்பன போன்ற பாடல்களைக் கேட்கிறோம் அடிக்கடி. என்றோ படுத்து எழுந்திராத - எழுந்திருக்கவும் முடியாதவரைப் பற்றி ஆராய்ச்சியேன்? இதை விட்டு மக்கள் மனவளத்திற்கான பாதையிலே இசை வல்லுனர்கள் - இசை வாணர்கள் தம் திறமையைப் பயன்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

*

*

*

நாடகத்தில் மறுமலர்ச்சி மிகமிக முக்கியமானது. நாட்டின் விழிப்புக்கு அது நல்லதோர் அளவுகோல், நாளை நாம் எப்படி இருப்போம் என்பதற்கு அதுவே அறிகுறியாகும்.

*

*

*

இயலிலும், இசையிலும் கருத்துரைகளைக் கேட்க மட்டுமே முடியும். நாடகத்திலேயோ, கருத்துரையைக் கேட்பதுடன் கருத்து விளக்கக் காட்சிகளைக் காணவும் முடிகிறது. எனவே நாடக மூலம், மனதை அதிகமான அளவுக்கு வசப்படுத்த முடிகிறது.

*

*

*

மின்சாரம் பாய்ச்சப்பட்ட கம்பிகள் போல நல்ல நடிகனின் திறமை, நாடகத்தைக் காண்பவர்களை உணர்ச்சி வயத்தவராக்கிவிடுகிறது.

அறிவு வளர, ஆர்வம் பிறக்க, மகிழ்ச்சி தோன்ற
மக்களை நன்னெறியிலே புகவைக்க, நற்பண்புகள்
உள்ளத்திலே குடிபுக - இப்படிப்பட்ட நற்காரியங்
களுக்கு, முத்தமிழ் அதிலும் முக்கியமாக நாடகம், பயன்
படல் வேண்டும் என்பது அடிப்படை உண்மை.

* * *

நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த உழைக்கும்
கையே தலையணையாய், கட்டாந்தரையே படுக்கையாய்,
காய்ந்த வயிரே தோழனாய்க்கொண்டு கஷ்டப்படும்
பாட்டாளி முன்பு, விறகு வெட்டி வேதனைப்பட்ட
சத்தியவான், ராஜ்யமிழந்து சுடலை காத்த
அரிச்சந்திரன், பெற்ற குழந்தைகளைக் கிணற்றில்
தள்ளிய நல்லதங்காள் இவர்களைக் காட்டி, எத்தகைய
அறிவை வளர்க்க முடியும்! விதி - விதி என்று அவனை
விம்மவைக்கத்தானே முடியும்.

* * *

நாடகம் :- இன்று நள்ளிரவுச் சத்தமல்ல - நடை
யாலும், உடையாலும், விழியாலும், மொழியாலும்,
அரைத் தூக்கத்திலிருப்பவர்களுக்கு ஆனந்தம் தர முயற்
சிக்கும், வெறும் ஆடல் பாடல் அல்ல! நாடகம்,
இன்று நாட்டுக்கு ஒரு நல்லரசனாக முன்வந்திருக்
கிறது - துணிவுடன்.

* * *

இயல், இசை, நாடகம், மக்கட்கு அறிவு வளர
ஆர்வமுட்பட அகமகிழ்ச்சி பிறக்க, நன்னெறியைக் காட்
டப் பயன்படவேண்டும்.

பேச்சுக்கலை!

இந்நாட்களில் மேடைப் பேச்சு, நாடாளுமன்றப்பணியில் முக்கியமான கருவியாகிவிட்டது.

* * *

திசை காட்டும் கருவி தீயோனிடம் சிக்கினால் கலம்பாறையில் மோதுதல் போல, அரசுகளை ஆட்டிவைக்கும் அளவுக்கு ஆற்றல் அமைந்த மேடைப் பேச்சு எனும் சக்தி, சாதனம், ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கிடைத்து, அவர்களும் அந்தச் சக்தியைத் தவறான காரியத்துக்குப் பயன்படுத்துவதால், மக்களின் நலன், பாறை மோதிய கலமாகும்.

* * *

ஆள்பவர், ஆளப்படுவர் எனும் இருசாராருக்கும், மேடைப் பேச்சு, ஒரு சமயம் வாளாக, பிறிதோர் சமயம் கேடயமாக, ஒரு சமயம் விளக்காக, வேறோர் சமயம் தீப்பந்தமாகப் பயன்படுகிறது.

* * *

மக்களுக்கு ஆள்பவர்களின் தன்மை, நோக்கம் திட்டம் இவைகளைப் பற்றிக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு அதிகரித்துவிட்டது. இந்தக் கண்காணிப்பு வேலைக்கு மேடைப் பேச்சு முக்கியமான துணையாகிறது.

* * *

அலைகடலை அடக்கும் மரக்கலம் அமைத்தோர், ஆழ்கடலுக்குள்ளே செல்லும் கலம் அமைத்தோர், விண்ணில் பறக்கும் விமானம் அமைத்தோர், தொலைவிலுள்ளதைக் கேட்கவும் காணவும் கருவிகள் கண்டு பிடித்தோர், காட்டாறுகளைக் கட்டுக்குக் கொண்டு

வந்தோர், நீரிலே நெருப்பின் சக்தியைக் கண்டறிந்தோர், அனைவரும் நம்போல் மனிதரே. அவர்களால் முடிந்தது நம்மால் ஆகும் என்ற நினைப்பு அவர்களை ஊக்குவிக்கும் சக்தியாயிற்று. அவைகள் சாத்தியமான போது மேடைப் பேச்சு ஏன் சாத்தியமாகாது.

* * *

பேசாமல் இருப்பது வேண்டுமானால் சிரமம்—சிந்தனையை அடக்கியே சும்மா இருப்பதரிது—பேசுவது எளிது—பேசுவதை, ஒழுங்குக்கும் முறைக்கும் கட்டுப்படுத்துவதுதான் மேடைப் பேச்சு.

* * *

இந்நாளில் மேடைப் பேச்சுக்குத் தேவையும் பயனும் உள்ளது என்பது உணர்ந்து, அதனை நாமும் பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கையும் கொள்வது முதல் வேலை.

* * *

வாழ்க்கையுடன் தொடர்பு கொண்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி, மக்கள் குழப்பமான கருத்து கொண்டிருந்தால் தெளிவு அளிப்பது, மக்கள் மருண்டிருந்தால் மருட்சியை நீக்குவது, மக்கள் கவலையற்று இருந்தால், பிரச்சினையின் பொருப்பை உணரச் செய்வது, போன்ற காரியமே மேடைப் பேச்சு.

* * *

‘சரஸ்வதி தாண்டவமாடுகிறாள்’ அவன் நாவில் என்று புகழ்வதும், ‘தம்பி என்னடா சண்டப் பிரசண்ட மடிக்கிறார்—வீசு மலைப்பிஞ்சுகளை என்று ஏசுவதும் ஏககாலத்தில் நடைபெறும் விநோத புரியிலே இருக்கிறார் மேடைப் பேச்சாளி.

எந்தப் பேச்சு பலருக்கு இனியதாய், பயனுடையதாய் அறிவு நிரம்பியதாய்த் தோன்றுகிறதோ, அதே பேச்சு வேறு சிலருக்குச் சுடு சொல்லாய், வெட்டிப் பேச்சாய், ஞான சூன்யமாய்த் தோன்றக் கூடும்.

* * *

பேச்சு இனிமையாக இருக்கவேண்டும், என்பதையே நோக்கமாகக் கொள்வதைவிட, மக்களையும் கொள்கையையும் மதித்து நம்பிக்கையுடன் பேசும் நோக்கம் சிறந்தது—மேலானது.

* * *

பேசும் பொருள் பயன்படத் தக்கதாகவும், வீணானவீம்புக்கு வித்திடாத வகையிலும் அமைத்துக் கொள்வது நல்லது. இனித்தே ஆகவேண்டும் என்று முயன்றால், ஜதங்கையும் ஜாலரும் தேடித் தீரவேண்டிவரும்.

* * *

வள்ளுவர் வாக்கின்படி பேச்சு அமைவதற்கு, வள்ளுவர் வாக்கின்படி கேட்பவர்களும் அமையவேண்டும். பேசுபவர்க்கு முறை கூறிய வள்ளுவர் கேட்பவர்க்கும் முறை கூறி இருக்கிறார்.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு”

ஆனால் நடைமுறையில் இந்தக் குறள் இல்லை. மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு என்றார் திருவள்ளுவர்; மெய்ப் பொருள் காண்பதரிது என்று ஆகிவிட்டது நிலைமை.

* * *

மலர் கொண்டு மாலை தொடுத்தலிலே கைத்திறன் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் கைத்திறன் முழு

வதும் காட்டி, காகிதப் பூமலை தொடுத்தால் பயன் என்ன? மாலேக்கு முதற்பொருள் மணமுள்ள மலர் அதுபோலப் பேச்சுக்கு முதற்பொருள் சுவையும் பயனும் உள்ள கருத்துக்கள்.

*

*

*

மாற்றான் வீட்டுத்தோட்டத்திலே பூத்திடினும் மல்லிகைக்கு மணம் உண்டல்லவா? ரசிக்கத்தானே செய்வோம்; அது போல, பேசுபவரின் கருத்து பயன் தருமாயின் கேட்பவரின் கூட்டுறவு எத்தன்மையதாக இருப்பினும், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வர். எனவே மேடைப் பேச்சுக்குக் கருத்துக்களைச் சேகரிப்பது, சிந்தனையில் விளையும்படிச் செய்வது மிகமிக முக்கியம்.

*

*

*

தூய்மையான நோக்கமும், தெளிவான அறிவும், கொள்கை வெல்லும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்குமானால், தட்டுத் தடுமாறி பேசும் பேச்சு நாளாவட்டத்தில் முழக்கமாகித் தீரும்.

*

*

*

கதம்பம், மலர் குறைவாகவும் தழை அதிகமாகவும் இருப்பின் மாதர் கொள்ளார். அதுபோலவே பேச்சும், கருத்து அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகி, சுவைக்குத் வாதன அதிகமாக இருப்பின் எவரும் கொள்ளார். எனவே, கருத்து மிகமிக முக்கியம்; நடை வானவில் அதிக நேரம் அழகளிக்காது.

*

*

*

நீதியை நிலைநாட்ட, நேர்மையை வலியுறுத்த, நாட்டிற்கேற்ற திட்டங்களை எடுத்துரைக்க, மடமையை மாய்க்க, கொடுமைகளைக் களைய, சிறுமைகளைச் சீரழிவுகளைப் போக்க ஆர்வம் தோன்ற வேண்டும். அந்த ஆர்வம் ஏற்படுத்தும் சிந்தனையிலே பூதிடும் நல்ல கருத்துக்களை அழகுறத் தொடுத்து அளிப்பதே மேடைப் பேச்சு.

காந்தி அண்ணல்!

வேறு நாடுகளிலே விடுதலைப் போர் தொடுத்த
வர்கள் இரகசியமாகவோ, பகிரங்கமாகவோ, சொந்தத்
திலேயோ, வேறு நாட்டின் துணைகொண்டோ,
இராணுவத்தைத் திரட்டுவது, போர்ப் பொருளைக்
குவிப்பது; மறைந்திருந்து தாக்குவது; சதி செய்வது
என்ற பல முறைகளைக் கையாண்டனர். தாய் நாட்டின்
விடுதலைக்காக இவையாவும். எனவே சரியா? தவறு?
என்ற கேள்விக்கும் இடம் இல்லை என்றனர்.

*

*

*

உலக வரலாற்றிலேயே முதன் முறையாக இந்தத்
திட்டம் வேண்டாம் என்று ஒதுக்கிவிட்டுப் புதியதோர்
தத்துவத்தைக் கொண்ட திட்டத்தை, ஆயுதமின்றி
இரகசியமின்றி, வெளிப்படையாகத் தூய்மையுடன்
விலைதலைப் போர் நடத்தலானார்; அதிலே வெற்றி
கண்டார், காந்தியடிகள்.

*

*

*

நல்ல மனிதர்களால் தான் நல்லாட்சி நடத்த
முடியும், நாட்டுக்கு விடுதலையும் கிடைத்து மக்கள்
நல்லவர்களாகாமல், கொலை பாதகர்கள், கொள்ளைக்
காரர்கள், ஆதிக்க வெறியர்கள், ஆள் விழுங்கிகள்,
ஆஷாடபூதிகள் ஆகியோரின் ஆதிக்கம் அழிந்து
படாதிருந்தால், விடுதலையால் என்ன பலன்? வேடனிட
மிருந்து மீட்டு வந்த புள்ளி மாளை; வேங்கையின் முன்பு
துள்ளி விளையாட விடுவதா?

அவர் மந்தரக்கோல் கொண்டோ, யாககுண்டத் தருகே நின்றோ சாதிக்கவில்லை — மக்களிடையே வாழ்ந்து, மக்களின் மகத்தான சக்தியைத் திரட்டிக் காட்டிச் சாதித்தார். புதிய வாழ்வு தந்தார். புதிய அந்தஸ்து தந்தார்.

*

*

*

இவ்வளவு பெரிய துணைக் கண்டத்துக்கு விடுதலையை வாங்கித் தந்தவர், நாட்டு மக்களின் ஏழ்மைக் கோலத்தைக் கண்டார்—கருத்திலே அக் காட்சி கலந்தது. அவர், அவர்களிலே ஒருவராகவே வாழலானார். “எல்லாம் மாயம்; உலகமே இந்திர ஜாலம்” என்று உபதேசிக்கும் குருமார்கள், தங்கப் பாதக் குறடும், வைரம் இழைத்த குண்டலங்களும் அணிந்துகொண்டிருக்கக் கண்ட மக்கள் முன்பு, சுகத்தையும், வசதியையும் நினைத்தால் பெறுவதற்கு உரிமையும் வாய்ப்பும் பெற்றிருந்தும், ஏழை வாழ்வை நடத்திய உத்தமர் உலவினார். மக்களின் மனம் என்னென்ன எண்ணியிருக்கும்; குண்டல மணிந்த குருமார்களையும், குறுந்தடி பிடித்து உலவிய உத்த மரையும் ஏககாலத்தில் கண்டபோது கண்டறியாதன கண்டோம் என்று களித்தனர்.

*

*

*

அவரைக் கொள்ளுனே கொடியோன், அப்போது அவர் மனதிலே இருந்து வந்த எண்ணங்கள் யாவை? என்பதை எண்ணும் போதுதான், நாம் எவ்வளவு பெரிய நஷ்டத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பது விளங்குகிறது. கல்லும், கட்டிடையும், காகிதக் குப்பையும் ஏற்றிக்கொண்டு சென்ற கலம் கவிழ்ந்தால் நஷ்டம் என்ன? முத்தும், பவளமும், முழுமதி போன்ற துகிலும், பிறவும் கொண்டு செல்லும் கலம், கடலிலே

மூழ்கிவிட்டால், நஷ்டமும் மனக்கஷ்டமும் நெஞ்சை வெந்திடச் செய்யுமல்லவா? அதுபோலக் காந்தியாரைக் கயவன் கொன்றபோது, அவருடைய மனதிலே அருமை யான திட்டங்கள், நாட்டுக்குப் பலன் தரும் புதிய முறைகள், ஊசலாடிக்கொண்டிருந்தன. அதை எண்ணும் போதுதான் எவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் இந்தச் சம்பவம் என்பது விளங்குகிறது.

*

*

*

விடுதலை பெற்றுத் தந்ததோடு வேலை முடிந்தது என்று அவர் முடிவு கட்டவில்லை. நாட்டை மீட்க வேண்டும்—நல்லாட்சி அமைக்கவேண்டும் — மக்களை நல்லவர்களாக்கவேண்டும், வீரம், திறம், விவேகம், மூன்றையும் விரும்பினார். மக்களை நல்லவர்களாக்க வேண்டும் என்பதே அவருடைய இறுதி இலட்சியம்.

*

*

*

நாட்டை மீட்க ஒரு ரணகளச் சூரரையும், நல்லாட்சி அமைக்க பல கலைவாணரையும் மக்களை நல்வழிப்படுத்த அறநெறி கூறுவோரையும் நாடியாக வேண்டும்; எந்த நாட்டுக்கும் அனைவரும் ஏககாலத்தில் கிடைக்கமாட்டார்கள். ஒரு தலை முறையிலே வீரன் தோன்றி விடுதலை நல்லாட்சி அமைப்பார். பிறிதோர் சமயம் பேரறிஞர் தோன்றி மக்களுக்கு நல்வழி காட்டுவார்.

*

*

*

இந்து மதத்திலே ஏறிப்போய் — ஊறிப்போயிருந்த கேடுகளைத் தமது பரிசுத்த வாழ்க்கையாலும், தூய்மை யான உபதேசத்தாலும், புதிய விளக்க உரைகளாலும் நீக்கும் காரியத்தில் ஈடுபடலானார்; அன்பு நெறி தழைக்கவேண்டும் என்றார்.

*

*

*

அவர் இந்த மதம், அவன் அந்த மதம், என்று குரோதம் கொள்ளாதீர் என்றார். இது பெரியது: இன்னொன்று தாழ்ந்தது என்று எண்ணாதீர் என்றார். திண்டாமை போகவேண்டும் என்றார். அமளிக்கிடையே நின்று படுகொலைகள் நடைபெற்ற இடத்திற்கெல்லாம் சென்று கூறிவந்தார்.

*

*

*

மக்களை நல்லவர்களாக்க வேண்டுமானால், அவர்கள் மனதிலே உள்ள மாசு, மதவெறி, ஜாதி ஆணவம், சுயநலம், ஆதிக்க எண்ணம் ஒழிந்தாக வேண்டும்.

*

*

*

தோட்டத்தை மண்மேடாக்கியவனிடமிருந்து மீட்டு, அதைப் புன்னகைப் பூந்தோட்டமாக்குவதற்காக அழகிய மலர்ச் செடிகளுக்கான விதைகளைத் தூவ அங்கு சென்றபோது புதருக்குள்ளிருந்து, பாம்பொன்று வந்து கடித்துக் கொல்வது போல், நாட்டை மீட்டு நல்லாட்சி அமைத்து, மக்களை நல்லவர்களாக்குவதற்காகக் கருத்தைப் பரப்பும்போது, கோட்சே கிளம்பினான்.

*

*

*

மறைந்த உத்தமர் மத ஆதிக்க வெறியால் கொல்லப்பட்டார். அந்தக் கொடும்பாம்பை ஒழித்தாக வேண்டும். அவர், 'அனைவரும் ஒன்று' என்னும் அன்பு மார்க்கக் கருத்தைத் தூவி வந்தார். அதை நாம் செய்து முடிப்போம், என்பதே நமது உறுதியாக இருக்கவேண்டும்.

உரிமை வேட்கை!

மக்களின் சுதந்திரம் காக்கப்படவேண்டுமானால், மக்களாட்சி ஏற்படவேண்டும். ஓநாயைச் சாதுவாக்கி ஆட்டுக்குக் காவல் வைக்கவும் முடியாது; உருத்தி ராட்சம் அணிந்ததாலேயே பூனை, போதகாகிரியாகி விடாது.

*

*

*

திறமை மிக்க ஓனியக் கலைஞன், திரையில் தீட்டிய திங்கனி குலுங்கும் மரத்தின் காட்சியைக் கண்டு உயிர்ப் பறவை மயங்கி, கனியை அங்கு வட்டமிடும் காட்சிப் போல, தந்திரமான பிரச்சாரத்தால் மயங்கிடும் மனப் பான்மை பொது மக்களிடம் இருக்குமானால், மக்களாட்சிக் காலத்தில், சாதூர்யக்காரர்கள் சர்வாதி காரமும் பெறமுடியும். சுதந்திரத்தைக் கேலிக் கூத்தாக்கிவிட முடியும். ஆகவே தான் இந்நாட்களிலே மக்களின் சுதந்திர வாழ்வுக்குச் சிந்தனைத் தெளிவுதான் மிகவும் அடிப்படையாகத் தேவைப்படுகிறது.

*

*

*

உயர்ந்த ஜாதிக்காரர், கொழுத்த பணக்காரர், தேர்ந்த தந்திரக்காரர், மிகுந்த வடிவுள்ளவர் என்று எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டாகிலும் ஒருவர் மற்றவர்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு வழி அமைந்து விடுமானால், அங்கு ஏட்டிலே எவ்வளவு தான் சிறந்த முறையில் சுதந்திரத்தின் கோட்பாடுகள்—சாசனம் தீட்டப்பட்டிருப்பினும், உண்மையான சுதந்திரம் மலராது—நிலைக்காது.

*

ஒரு சிலர், உயர்ந்த ஜாதியினர் என்று கூறப்பட்டு, மக்களால் நம்பப்பட்டு, அந்த நம்பிக்கை முறியாதிருக்க ஏற்பாடுகள் பலப்படுத்தப்பட்டு விடுமானால், பிறகு அவர்கள் மற்ற மக்களைத் தமது இச்சைப்படி ஆட்டிப் படைக்கமுடியும். செல்வத்தால் சக்தியைக் கொண்டு சுதந்திரத்தைச் சூறையாடிவிடமுடிகிறது. இவரை எதிர்த்து நாம் என்ன செய்யமுடியும்? அவர் நம்மைப் பணத்தாலேயே அடித்தும் கொன்றும் விடுவார் என்ற அச்சம் பிடித்தாட்டும் போது சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கவோ, நடந்து கொள்ளவோ எப்படிச் சாத்தியமாகும்?

* * *

மனிதருக்குள் பேதத்தையும் அச்சத்தையும் மூட்டக் கூடிய, வளர்க்கக்கூடிய எந்த ஏற்பாடும், சுதந்திரத்தின் பரம விரோதிகளே.

* * *

ஜெபமாலே, இரும்புப் பெட்டி, எதைக் கருவியாகக் கொண்டாலும் சரி, இவைகள் மூலம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலை இருக்குமட்டும் மனித, சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுதான் போகும்.

* * *

பேச்சுச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம், மதச் சுதந்திரம், ஏட்டில் இருக்குமளவுக்கு நடைமுறைக்கு வருவதில்லை.

* * *

சொல்லுகிறபடி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆட்சியாளர்க்கும். சொன்னபடி செய்யக்காணும் ஏன்

என்று கேட்கும், விழிப்புணர்ச்சி மக்களுக்கும் ஏற்பட வேண்டும்.

* * *

அரிசிப் பஞ்சமும் அமெரிக்கா நாட்டுப் பிரச்சினையும் ஒருசேர மக்களின் முன் வந்து நிற்கும் போது, அமெரிக்கத் தேர்தலைப்பற்றி அல்ல, அரிசி விஷயமாகத் தான் மக்களால் அதிகமான அக்கரை காட்டமுடியும்.

* * *

மக்களாட்சி முறைக்குத் தேவையான, தேர்தல் யந்திரத்தையே விலைக்கு வாங்கி விடக்கூடிய அளவு பொருளாதார பலம் சிலரிடமும், செக்கு மாடென உழைத்தால் தான் வாழவே முடியும் என்ற நிலையுள்ள பொருளாதார பீடை பலரிடமும் இருக்கும் பொருளாதார பேத முறை ஒழியவேண்டும்.

* * *

பெரும்பாலான மக்கள் சுகமாக வாழவேண்டும் என்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தவறும் ஆகாது. அந்தச் சுக வாழ்வுக்கு, என்ன வழி என்று சிந்தித்தபோது கிடைத்த பல எண்ணங்களிலே மிக முக்கியமானது சுதந்திரம் என்ற கருத்து.

* * *

அடிமைத்தனம் ஒரு கூட்டுச் சரக்கு. அடிமைத்தனம் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்தாலும், அடிமைத்தனம் என்பது ஒரு கூட்டுச் சரக்கு என்பது தெரியும்.

* * *

ஆதி மனிதன், மிகமிகச் சுதந்திர புருஷன்-அவன் வரி செலுத்தியதில்லை. அவனைக் கட்டுப்படுத்த எந்தச்

சட்டமும் கிடையாது. 144-வது செக்ஷனை அவன் அறியான். வழக்கு மன்றமும் கிடையாது. வாதாடும் முறை கிடையாது; சிறையோ கிரச்சேதமோ கிடையாது. இங்கே நுழையாதே; இதைத் தொடாதே; இப்படிச் செய்யாதே என்று அவன் ஆட்டிவைக்கப்படவில்லை. கண்ணெதிரே தெரிந்த காட்டில் தன்னிச்சையாகத் திரிந்து, பசித்தால் பசித்து, அலுத்தால் உறங்கி, கோபம் வந்தால் கூவி, குதூகலம் வந்தால் ஆடிப்பாடிக் கொண்டுதான் இருந்தான்.

*

*

*

வானத்தில் வட்டமிடும் பறவை, இறையும் இருப்பிடமும் தேடி, பலவற்றைக் கண்டு ஏதேனும் ஒன்றினைக் கொண்டு மகிழ்தல் போலச் சிந்தனைத் திறம் படைத்த மனிதன், சுக வாழ்வுக்கான சாதனங்கள் யாவை என்று தேடிய வண்ணம் இருந்து வந்திருக்கிறான்; பல தவறுகளை இழைத்திருக்கிறான். வட்டமிடும் பறவையைக் கொத்தவரும் வல்லூறு போலச் சுக வாழ்வு தேடின மனிதனைக் கொடுங்கோலர் வதைத்து மிருக்கிறார்கள். பல கஷ்டங்களுக்குப் பிறகு மக்களாட்சி முறையே, சுக வாழ்வுக்குச் சரியான சாதனம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறான்.

பல்கலை

விஞ்ஞானம் இந்த நாட்டில் மதிப்பற்றிருப்பது
போல் வேறு எந்த நாட்டிலும் மதிப்பற்றிருக்காது.

* * *

எவ்வளவு சிந்தனை எத்தனை இரவுகள் விழித்து
எதிர்ப்பைப் பார்க்காமல், கேலி கண்டனங்களைப்
பொருட்படுத்தாமல், ஆபத்துக்கு அஞ்சாமல், மூளை
குழம்புமே, கண் குருடாகுமே என்று யோசிக்காமல்,
கஷ்டப்பட்டு விஞ்ஞான சாதனங்களைக் கண்டுபிடித்த
வர்களெல்லாம் மேல் நாட்டார்கள். எனவேதான்,
அவர்கள் விஞ்ஞானத்தைப் போற்றுகிறார்கள். அவர்
களுக்கு அதன் அருமை தெரிகிறது; அதனிடம் அதிக
மதிப்பு வைத்திருக்கிறார்கள்.

* * *

விஞ்ஞானம் இந்த நாட்டில் விழலுக்கிரைத்த
நீராகிவிட்டது. பாலைவனத்தில் வீசிய பனிக்கட்டி.
போல, குருடனிடம் காட்டிய முத்துமாலையைப் போல,
செவிடன் கேட்ட சங்கீதம் போல் விஞ்ஞானம் மதிப்
பற்றிருக்கிறது.

* * *

மதிப்புற்றிருக்க வேண்டிய பொருள் மதிப்பற்றிருப்
பது நல்லதல்ல. விஞ்ஞானம் மதிப்புப் பெற மாணவர்
கள் உழைக்கவேண்டும்.

* * *

காற்று வீசாதபோது வேண்டுமானால் விசிறி கொண்டு காற்றைப் பெறலாம். விசிறியினால் வரும் காற்றைத் தடுக்கலாம், விசிறியை வீசி எறிவதால். ஆனால் காற்று இயற்கையாக வீசுவதைத் தடுக்க, ஏன் என்று கேட்க எவரால் முடியும்?

காஞ்சியிலே உள்ள பெரிய தேரிலே ஒரு மாணை அமர வைத்துக்; தேரைக் கவனியாதே; மாணைப்பார், அதன் மருளும் விழிகளைப் பார்; அதன் உடலிலே உள்ள புள்ளிகளைப் பார் காதுகளைக் கவனி; என்றால் எத்தனைபேர் காண்பார் - காணமுடியும்; இது போலத் தானே புராணங்களில், பயனைத் தேடி அலைவதும்.

பழமையை விரும்புபவர்களைக்கொண்டு புதுமைச் சித்திரத்தைத் தீட்டமுடியாது. அவர்கள் தீட்டியான பிறகு கோபிப்பது வீண்கவலை.

இயற்கை, தன் அழகை வாரி வீசுகிறது - கவனிப் பாரற்றுக் கிடக்கிறது எழில் மிக்க விதவையைப் போல.

துவக்கத்திலே, பயன் பெரிதாகவும், தரம் சிறிதாகவும் இருக்கலாம். பயன் பெருகப் பெருக தரத்தைத் தானே உயர்த்திப் பண்படுத்திட முடியுமே!

பாரதியின் பாட்டும் ஒரு பாட்டா? என்று எத்தனை புலவர்கள் பரிகசித்தனர் பாரதியின் பாட்டை, ஆரம்பத்தில், ஆனால்.....?

பயன், வெள்ளையனை விரட்டிட, மக்களிடையே வீராவேச உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பின பாரதியின் பாடல்கள், அந்தக் காலத்தில்.

மக்களிடையே எத்தகைய மனமாற்றமும், எண்ணத்தெளிவும், கருத்துக்களும் பரவிட - எளிதில் பரவிட, மொழி முதற் கருவியாக விளங்குகிறது.

மொழி வழியேதான் எத்தகைய கருத்துக்களும், பரவுகின்றன; பரப்பப்படுகின்றன, முதலில்.

அதிகாரத்தில் அமர்வதால் அகமகிழ்வோ அல்லது அழுக்காறோ அடைபவர்கள் அல்லர் நாம்.

இப்போது வேலையதிகம் எங்களுக்கு; வீணர்களாய்த் திரிவதற்கல்ல; வாய்ச்சொல் வீரர்களாய் விளங்கவுமல்ல; வன்மையுண்டு வகையான திட்டங்களை வகுத்துக் காட்ட; முயற்சியுண்டு முக்கிய இலட்சியங்

களைத் தீர்த்துக்கொள்ள; கிளர்ச்சியுண்டு கடமையை
நிறைவேற்ற; எழுச்சியுண்டு இனத்தைக் காப்பாற்ற!

*

*

*

நம் எதிர்கால வேலை மகத்தானது, மட்டற்றது,
மடமையைப் போக்குவது கடமையைக் கடைபிடிக்கச்
செய்வது.

107826